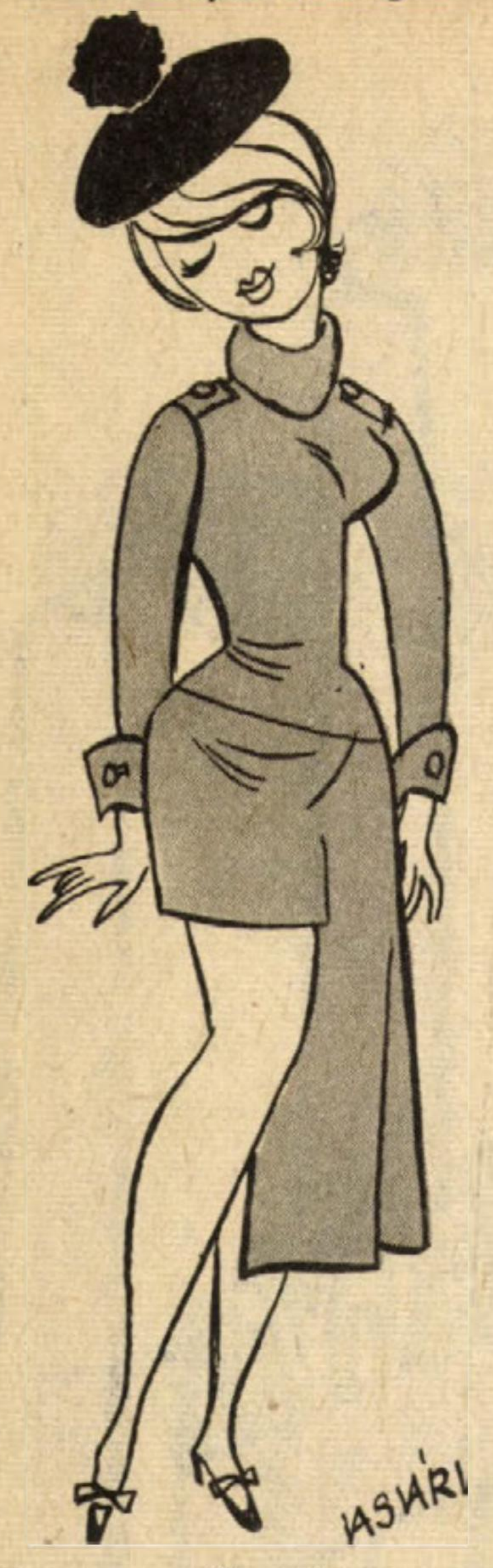
XXII. évfolyam 50. szám Ára: 1 forint 1966. december 15

Várnai György rajza

— *Látja, ennek az üzemnek kellene csökkenteni a termelését...*

Bizonytalanság

Aki nem tudja, hogy melyik divatvonalat kövesse . . .

Széljegyzetek

napjaink krónikájából

I.

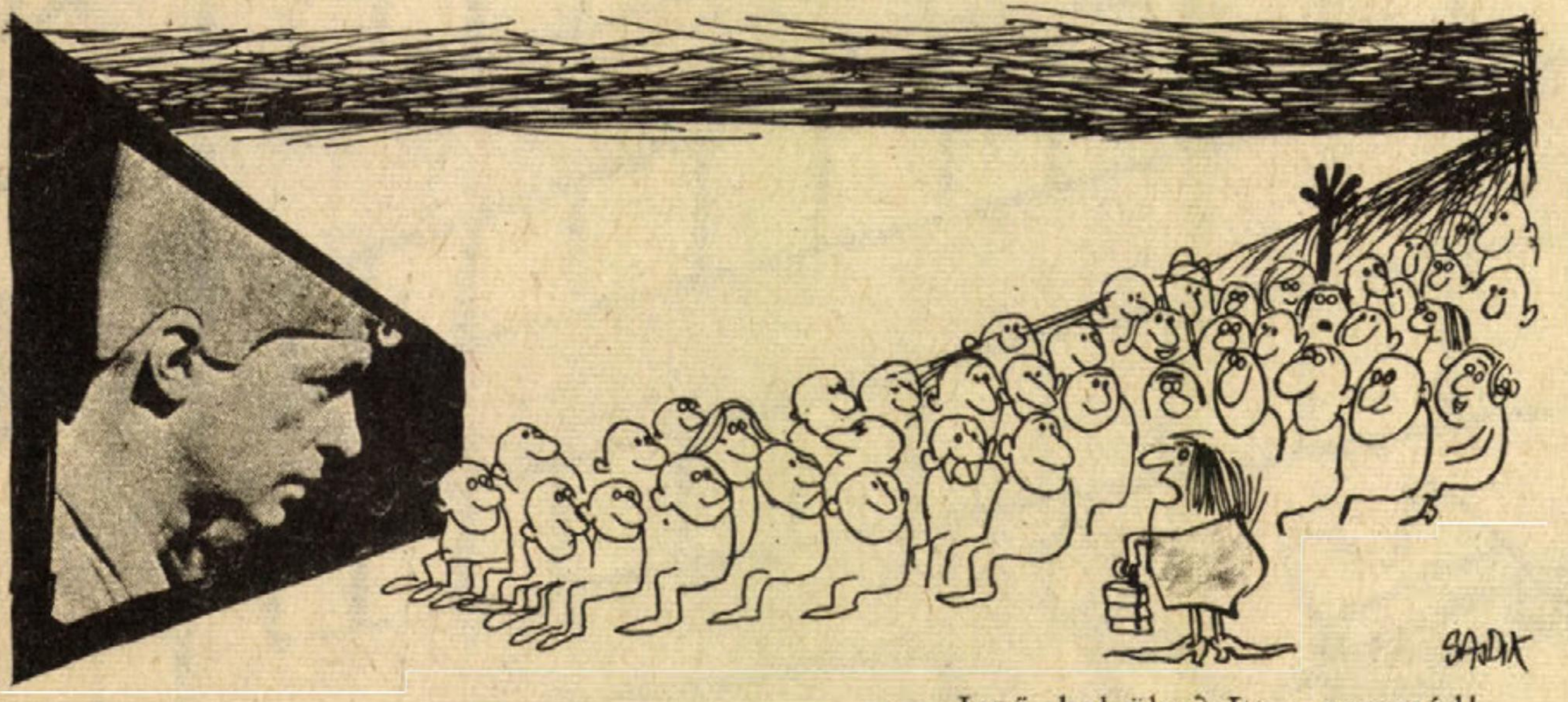
Az olvasó, ki újdonságra szomjas,
a lapokban egy érdekes hírt olvas,
mely arról szól, hogy minden hiány nélkül
egy nagy hiánycikk-kiállítás készül.
És ebben aztán nem ismernek viccet:
itt bemutatnak számos hiánycikket,
mit nélkülöz a gyermek és a felnőtt,
például kottapapírt, férfiernyőt,
és látható lesz e kiállításban
új rádió, mely egy évig hibátlan.
És mi lesz még? Ó, ezt is számon tartják,
lesz fogpiszkáló és harisnyanadrág,
sőt tartós gyerekcipő is lesz bőven,
mikor? Talán a jövő esztendőben.
E pompás tárlat adja majd elő
a modern verset, mely közérthető!
De javasolnám még: el ne felejtsék
kitenni azt, mi oly hiány-jelenség
s mit közönségünk elég ritkán látott:
a kedvességet s udvariasságot!

II.

Azt beszélik, akik csakis
hibát látnak rajtunk:
a nyugati országoktól
jócskán elmaradtunk.
— No, például? — kérdezem én
s feleletre várok.
— Kérlek — mondják —, hát nincsenek
nálunk sztriptíz-bárok!
— Haha, ugyan! — legyintgetek
vígan kacarászva —
másképp beszélsz, hogy ha elmégy
egy-egy filmszínházba!
Láttam ott egy korhatárral
védett svédet nemrég,
mely gyenge volt, ámde csupa
erős meztelenség!
S néztem még egy magyar filmet,
amely úgy kezdődik,
hogy egy csinos, csábító nő
levetkőzik bőrig!
Ilyenekből nem is egyet
élvezhetünk itt mi,
miért kell még egy költséges
külön bárt is nyitni?!

Lovászy Márton

Hosszú film

– Jenő, hol ülsz? Itt a vacsorád!

Újdonság

Hazajött a gyerek

– No és mi lett belőled Pesten, édes fiam?
– Népi táncos . .

Barlangi élet a divat

– Nem hozott véletlenül a zsebrádiómba 9 voltos anódelemet?

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

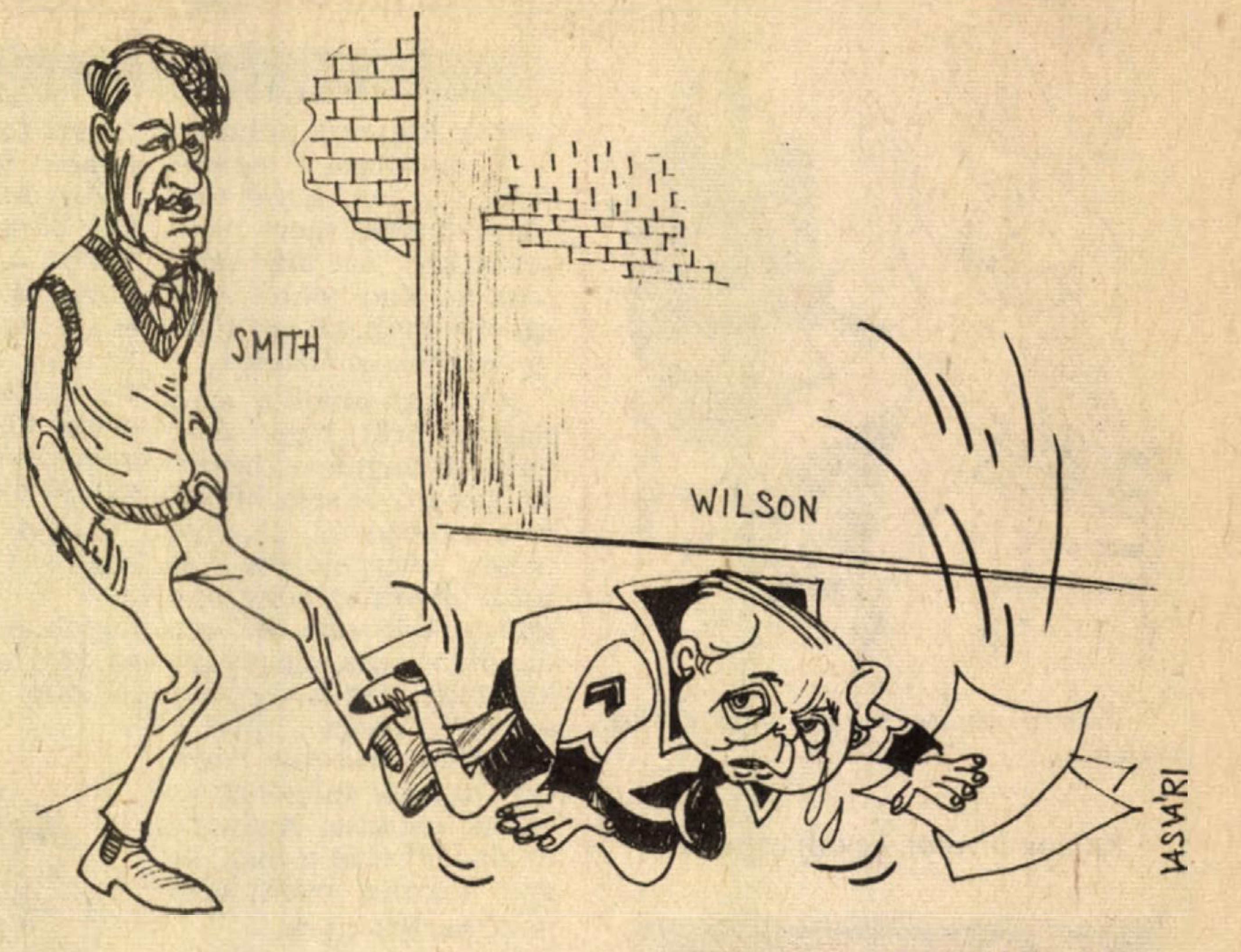
MINI-PANASZ

— Ha kiírnak betegállományba, telefonálok — mondtam az üzemben, miután elhatároztam, hogy sérült bokámat megvizsgáltatom. A rendelőintézetben a szakorvos megállapította, hogy a bokámmal nem szabad menni. Amikor mind ezt meg akartam telefonálni az üzembe, kiderült, hogy az egyébként minden igényt kielégítő XXII. kerületi Szakorvosi Rendelőintézetben, ahol vizsgáltak, nincs nyilvános telefon. A még új létesítményben van kényelmes ruhatár, működő lift, mindennel ellátott büfé, újság- és folyóiratárusítás, csak éppen nyilvános telefon nincs. Az Intézet portása udvarias ember, szívesen, díjmentesen és láthatóan nem először nyújtott kivételes segítséget. Az ő telefonján azonban csak ő beszélhet. Kellemetlen helyzet, gondoltam magamban, és azon tűnődtem, miért nincs nyilvános telefon. Talán elfelejtették beépíteni...?! Ki tudja. Egy bizonyos: többi panaszaimhoz mérten ez mini-panasz, amit legjobb lesz elfelejteni, mielőtt apró kis gyomorfekélyt kapok tőle.

(b.)

Egy szegény kisgyermek panasza

Vasvári Anna rajza

Wilson: És még ezt nevezi válasznak . . .

LÉLEKMÉRGEZÉS

Mr. Flowerrel, aki látogatóba jött el hozzánk, egy pesti kávéházban beszélgettem, illetve mindig ő beszélt, én csak néha jutottam szóhoz. Flower elmondta, hogy New York ismert városrészében Brooklynban lakik, és arra a kérdésemre, hogyan megy a sora, így válaszolt:

— Nem panaszkodhatom. Nem vet fel a pénz, de nem is éhezem. Megtalálom a számításomat, szerényen, de tisztességesen élek. Csak tudja... az a légkör!

Felcsillanó érdeklődéssel tekintettem rá. Egy kis antiimperialista propaganda mindig jólesik az embernek, különösen olyantól, aki éppen o n n a n jön.

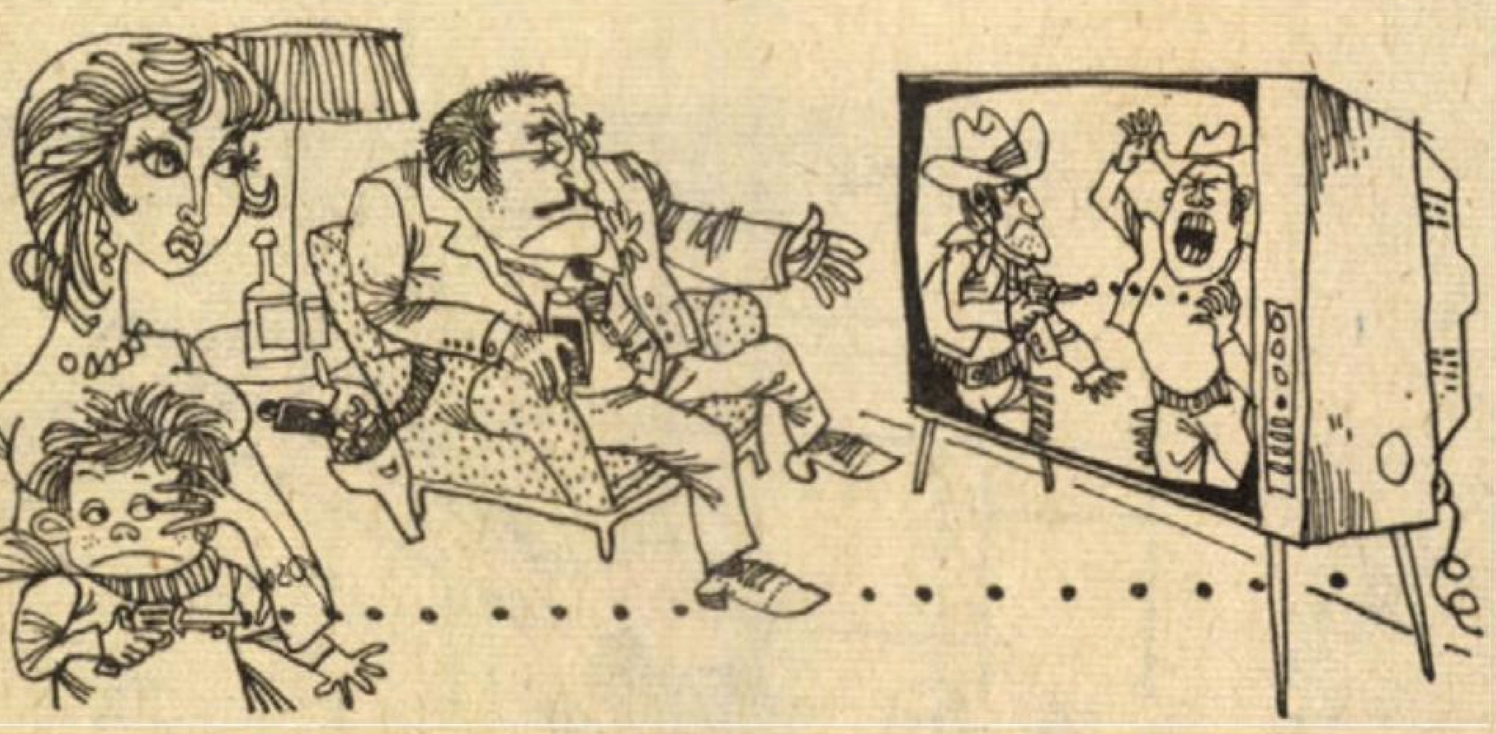
Csóválta a fejét.

— Az ember csak kinyitja a tévét, egyebet sem lát, mint gyilkosságot, erőszakot, lövöldözést. Persze ott magánkézben van minden tévé állomás, és a reklám, a hirdetések kedvéért a közönség legalacsonyabb ösztöneit igyekeznek kiszolgálni. Hogy ez milyen lélekmérgezés, azt nem is tudom eléggé hangsúlyozni. A fiatalság falja a különböző gengszter-történeteket. Meggyőződésem szerint ez a fő oka annak az elképzelhetetlen bűnhullámnak, amely különösen a fiatalság körében tombol. Tizezrével mennek banditának a fiatalok, még a lányok is. Komolyan mondom, az embernek maholnap nincs biztonságban az élete.

— Fél, hogy lelövik? — kérdeztem részvevően.

Elmosolyodott.

— Ott azért még nem tartok! — legyintett. — Egy-két dologban talán már nem vagyok a régi, de olyan gyors még mindig van a kezem, hogy nem hagyom magamat lepuffantani holmi zöldfülűtől!

Nem egészen értettem a dolgot.

— Tulajdonképpen mit csinál, mivel foglalkozik?

— Gengszter vagyok — válaszolt egy kis sóhajjal —, no nem valami nagyfiú, kisember voltam mindig, az is maradok. Nem is tartozom bandához, ilyen helyre nehéz bejutni. Alkalmi megbízásokat vállalok, hogy úgy mondjam, bedolgozó vagyok, ahogy nálatok nevezik. De sohasem panaszkodtam, mindig volt munkám, pisztolyom, alibim. Túl éppen nem fizettek, de nem is zsákmányoltak ki, megbecsülték tisztességes, szolid munkámat. Sohasem volt rám panasz, ha kellett, nyaralásról bejöttem valamit elintézni. Voltak vékonyabb hónapok is, de ha az ember takarékos, jól be tudja osztani a pénzt, és nem keveredik adósságokba. De újabban...

Legyintett, elhallgatott, majd keserűen folytatta:

— Amióta ez a lélekmérgezés folyik a tévében, rádióban, mozikban, újságokban, egyre több fiatal özönli el a pályát, és az embernek lassan attól kell félnie, hogy felkopik az álla. És, tudja, mindenütt a fiatalokat keresik. Hogy övéké a jövő, meg így, meg úgy, az öregeket kinullázzák. Szívtelen, hideg világ az, önök nem is tudják. Van már munkanélküliség is a szakmában, nem egy régi, ismert nevű bérgyilkos kénytelen volt jó útra térni, mert a fiatalok kitúrták. Pedig ha összeszedem magamat, felveszem a versenyt akármelyik fiatallal. Igaz, távolra már szemüveget kell viselnem, de az nálam még nem fordult elő, hogy valaki mást lőttem volna le, mint akit kellett. Hol van ezekben a mai fiatalokban körültekintés, lelkiismeretesség? Hebehurgyák, felelőtlenek! Próbáltunk volna mi ilyenek lenni! És mi a köszönet? Az utcára kerülünk. Hát így becsülik meg nálunk az öregeket!

Sokáig hallgattunk. Aztán megkérdeztem tőle:

— És mik a tervei?

— Nem tudom! — válaszolt egy mély sóhaj után. — Lehet, hogy politikai pályára lépek. Még gondolkozom. Nem szeretem a piszkos munkát.

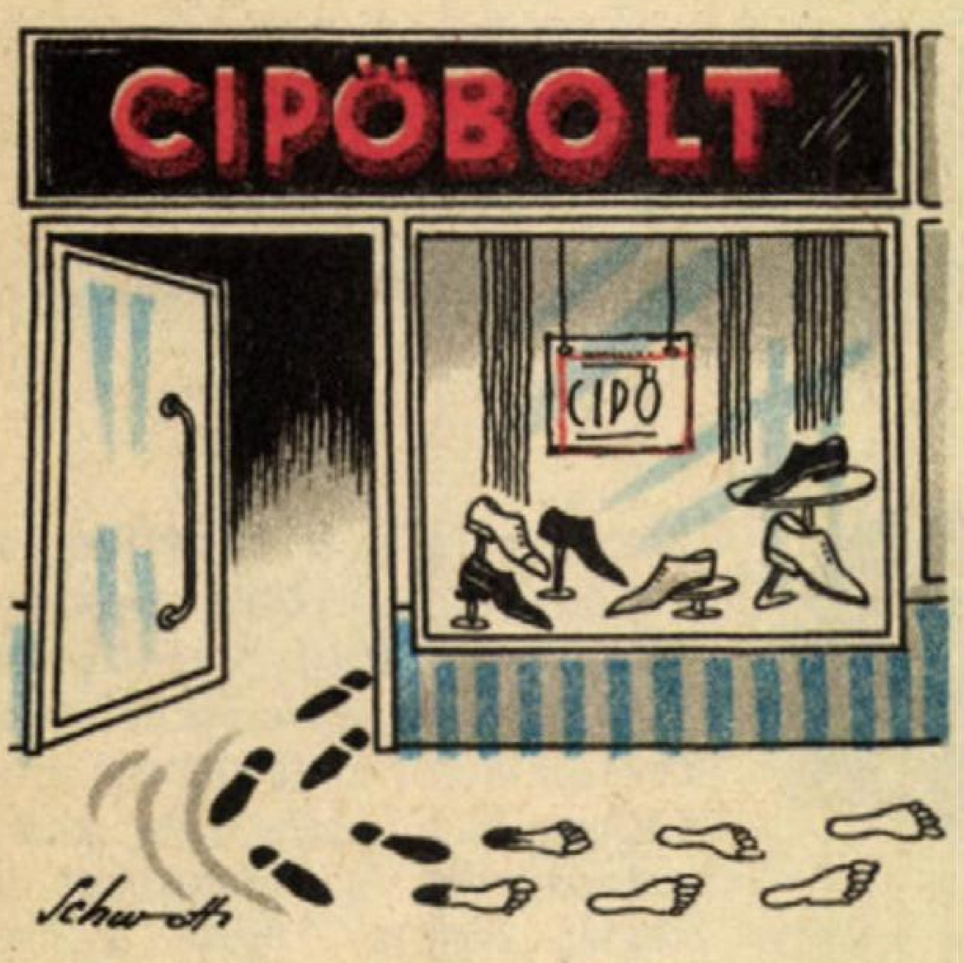
Feleki László

Belvárosi pótfeleség-szolgálat

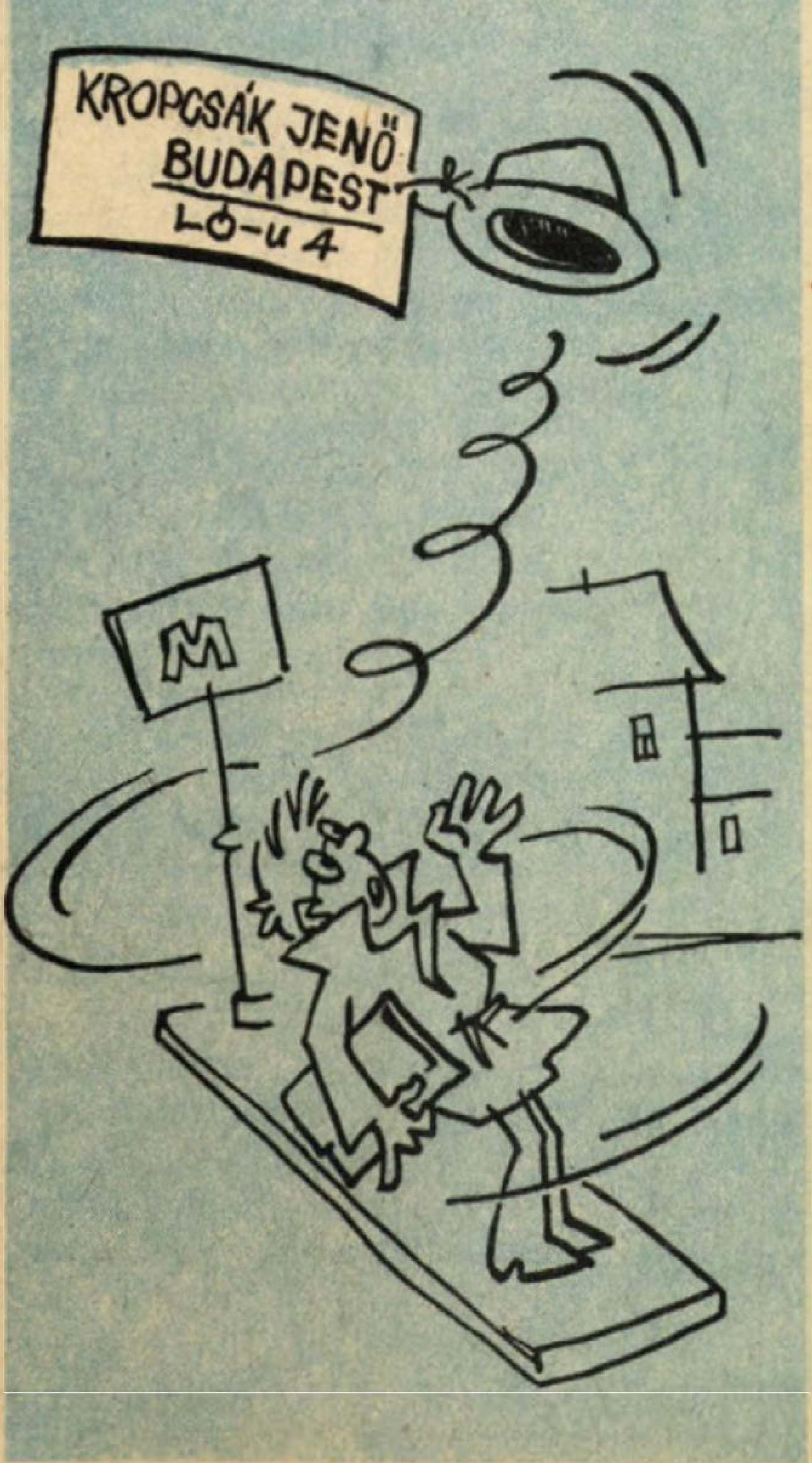

– Ezen a számon nyolctól ötig mindig megtalál . . .

Rajzos bírálat egy új cipőről

Szeles idő

Ajándék

(LACIKA MONOLÓGJA)

Tegnap este anyu azt kérdezte aputól, hogy mit kap majd tőle, karácsonyra, mert amit majd kap, azt már most meg kellene venni, mert később még jobban tömve lesznek az üzletek.

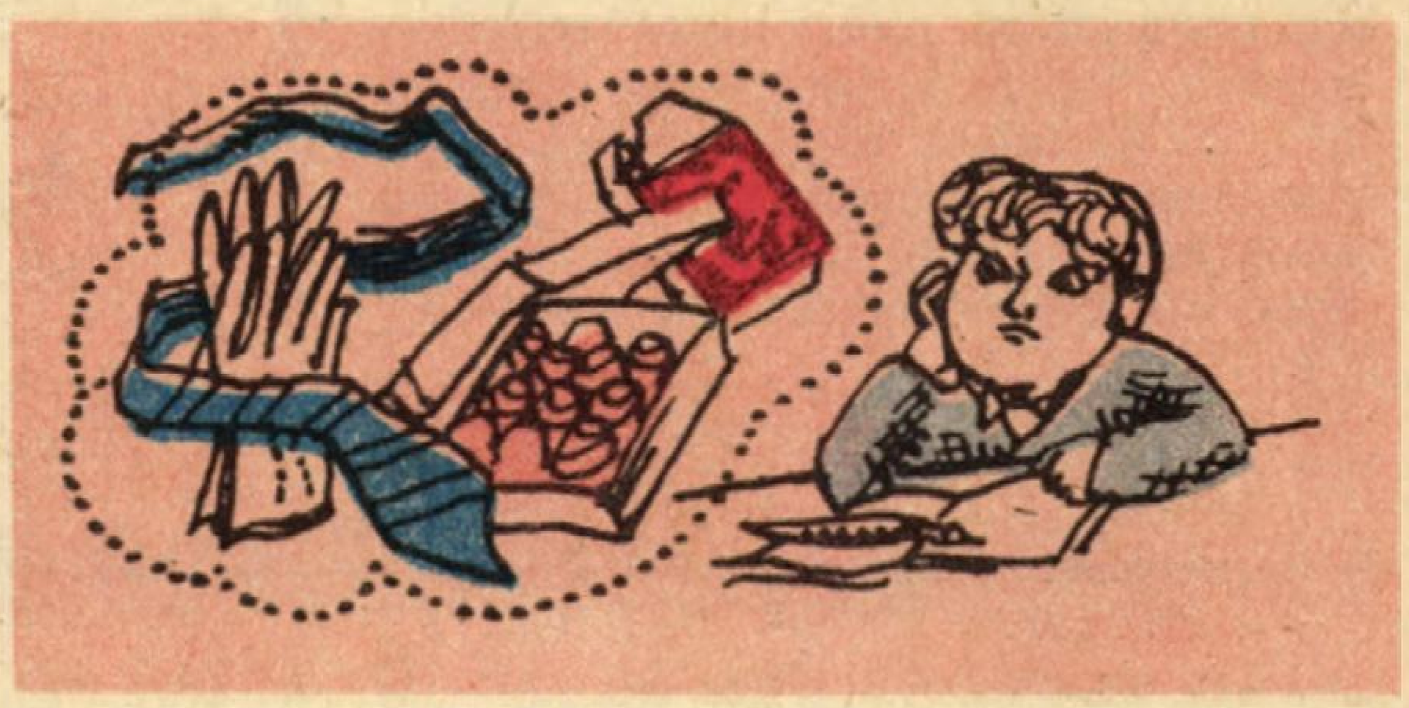
Apu azt mondta erre, nagyon örül, hogy anyu ennyire figyelmes hozzája és meg akarja kímélni a tolongástól, de anyu mégis mérgelődött és aztat mondta, hogy apu gúnyolódik vele. Ez pedig nem igaz, mert apu mindjárt meg is kérdezte anyutól, hogy milyen ajándékot szeretne. Anyu egy bundát mondott, és azt is mondta, hogy tíz év óta fáj erre a foga, de apu mindig mást vesz neki karácsonyra.

No, akkor csak fájjon továbbra is anyu foga, mert most is mást vesz neki, és nem bundát, mondta apu, mert a bunda nagyon drága, és előre össze kell rakni hozzá a pénzt.

Én is veszek mindenkinek ajándékot karácsonyra. Apunak egy szép zöld nyakkendőt veszek, biztosan örül majd, mert Piri néni, aki a szomszéd lakásban lakik, és átjár hozzánk, amikor a férje kiküldetésben van, azt mondta a múltkor, hogy a zöld szín áll legjobban apunak, és apu egy fess ember. Amin anyu nagyon mérgelődött, és sokáig szidta Piri nénit, amikor elment tőlünk.

Anyunak egy pár szürke bőrkesztyűt veszek, meleg béléssel, mert anyu keze mindig fázik, és amikor megpofoz, jobban fáj, ha hideg a keze. De különben is azt vennék neki, mert a múltkor panaszkodott, hogy nincs egy jó kesztyűje.

Nagyi egy doboz konyakos meggyet kap tőlem. Ő eztet szereti a legjobban, meg engem; és tőle szokom kapni a legtöbb csokit, megérdemli karácsonyra a konyakos meggyet. Jó nagy dobozzal veszek, mert a nagyi úgyis nekem adja.

Margit néninek nem veszek semmit, ő sem szok nekem hozni se csokit, se játékot, se könyvet, amikor hozzánk eljön Vili bácsival, csak mindig azt mondja, hogy tanuljak jól, meg hogy nagyra nőjön a fülem árnyéka. Ez egy hülyeség, és ezért nem is szeretem a Margit nénit.

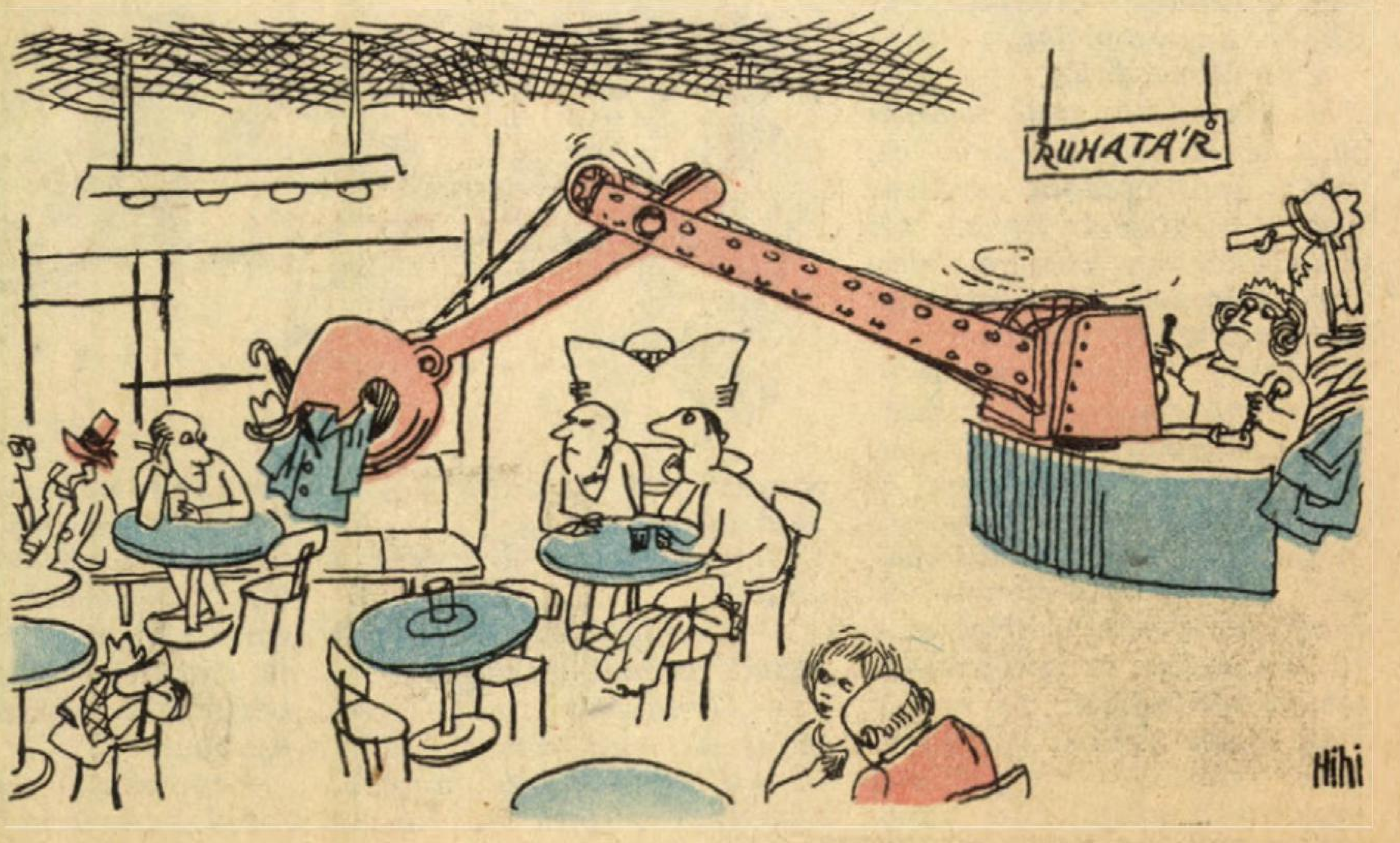
De viszont Vili bácsi mindig hoz nekem savanyú cukrot, amit másnap elviszek az iskolába, és odaadom Káldinak meg Szemerének, mert ők a haverjaim, és én nem szeretem a savanyú cukrot. Vili bácsinak is veszek valamit. Ő pipázik, és kap tőlem egy csomag Club pipadohányt, mert attól köhögni, meg krákogni fog, amikor szívja, meg másnap reggel is, amikor már nem szívja.

A Club a Vili bácsinak hat nyolcvanba kerül, és futja abból a hét forintból, amit eddig a zsebpénzemből megspóroltam. Amit anyunak veszek, arra apu ad majd pénzt, amit meg apunak veszek, azt anyutól kunyerálom ki, mert nekem nem kell úgy előre összeraknom a pénzt, mint ahogy szegény apunak kell a bundához, amit azért a végén mégiscsak megígért anyunak. A jövő karácsonyra.

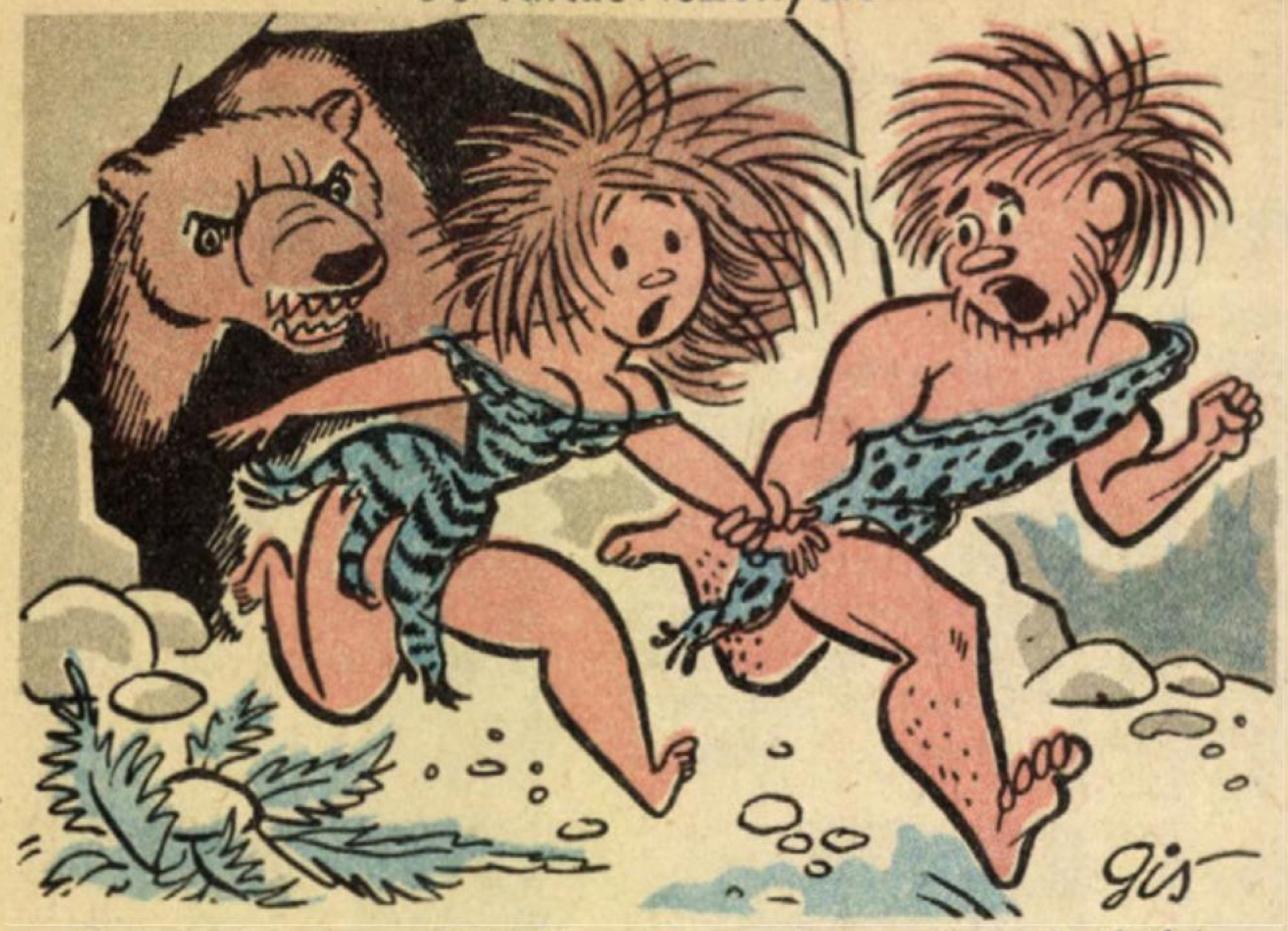
Földes György

Külszíni fejtés

Hegedűs István rajza

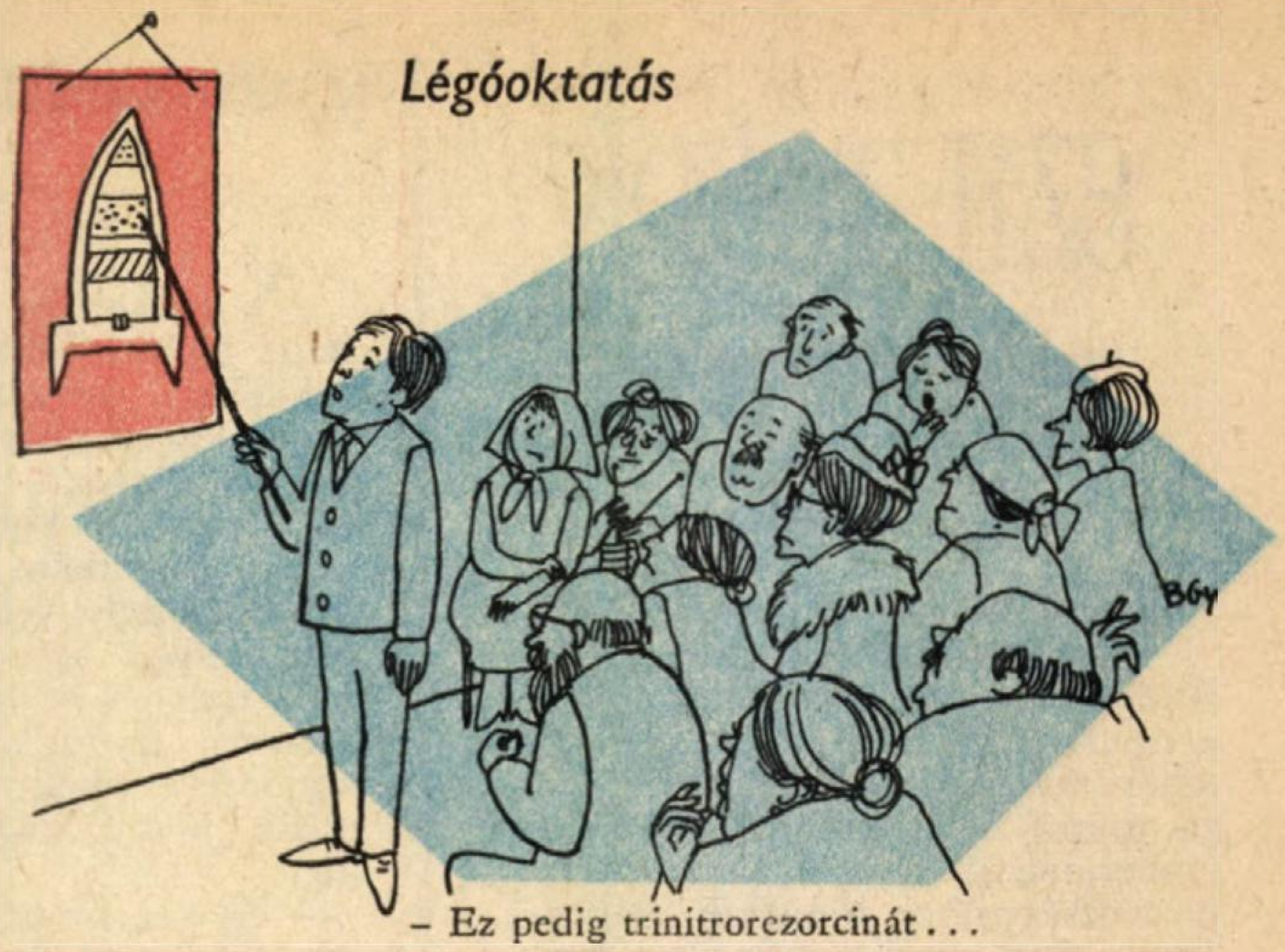

Ős-lakásviszonyok

– Tudod, drágám, a főbérlő nem szereti, ha nőket viszek fel...

Légóoktatás

– Ez pedig trinitrorezorcinát...

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

AZ ÉRDEKELTEK HOZZÁSZÓLNAK

DARU

„Márka!?" című glosszájukra közöljük, hogy a Daru cigaretták nagyméretű kocsánytartalmát mi magunk is kifogásuljuk. Éppen ezért már elrendeltük a technológia módosítására irányuló kísérletek elvégzését. Január 1-től a Daru cigarettákat a legjobb minőségi eredményt mutató technológia szerint fogjuk gyártani.

Bordács István
ig. főmérnök
Magyar Dohányipar

KÉTSZERI CSENGETÉS

„A postás csak egyszer csönget?" című írásukra válaszolva közöljük, hogy a postásnak két ízben kell megkísérelnie a kézbesítést. A másodszori kézbesítési kísérlet csak az esetben mellőzhető, ha a kézbesítő az első kísérlet alkalmával tudomást szerzett arról, hogy az átvételre jogosult személy másnap sem tartózkodik a lakásban.

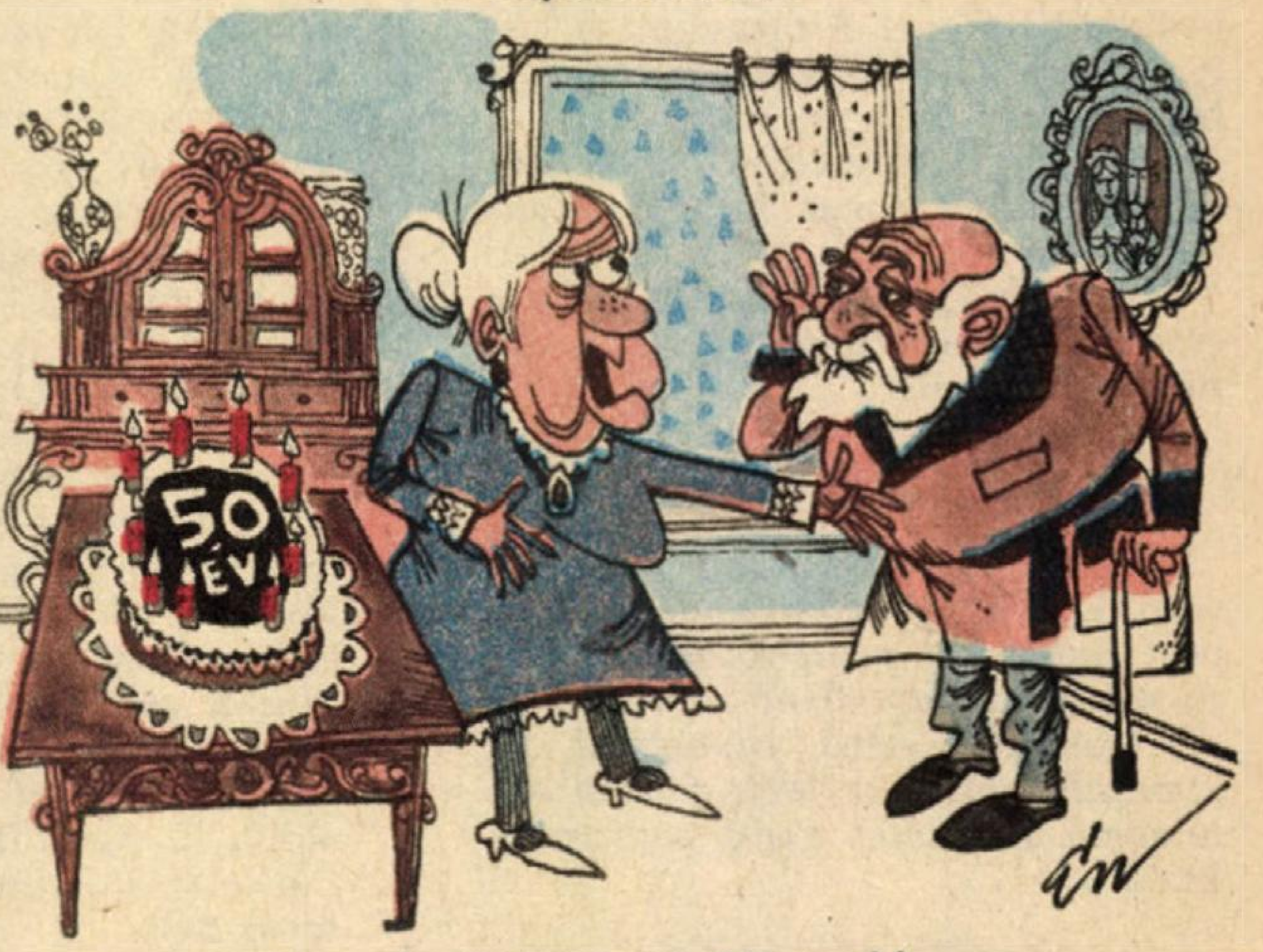
Menoni József
ügyoszt. vez.
Postavezérigazgatóság

GYÓGYSZERES DOLGOK

„Nincsen számunkra hely" című cikkük nyomán felszólítottam a Gyógyszeripari Trösztöt, hogy a gyógyszeres dobozok felületén a jövőben hagyjanak elegendő helyet a terápiás utasítások feljegyzésére.

Dr. Korányi György
főoszt. vez.
Nehézip. Min.

Aranylakodalom

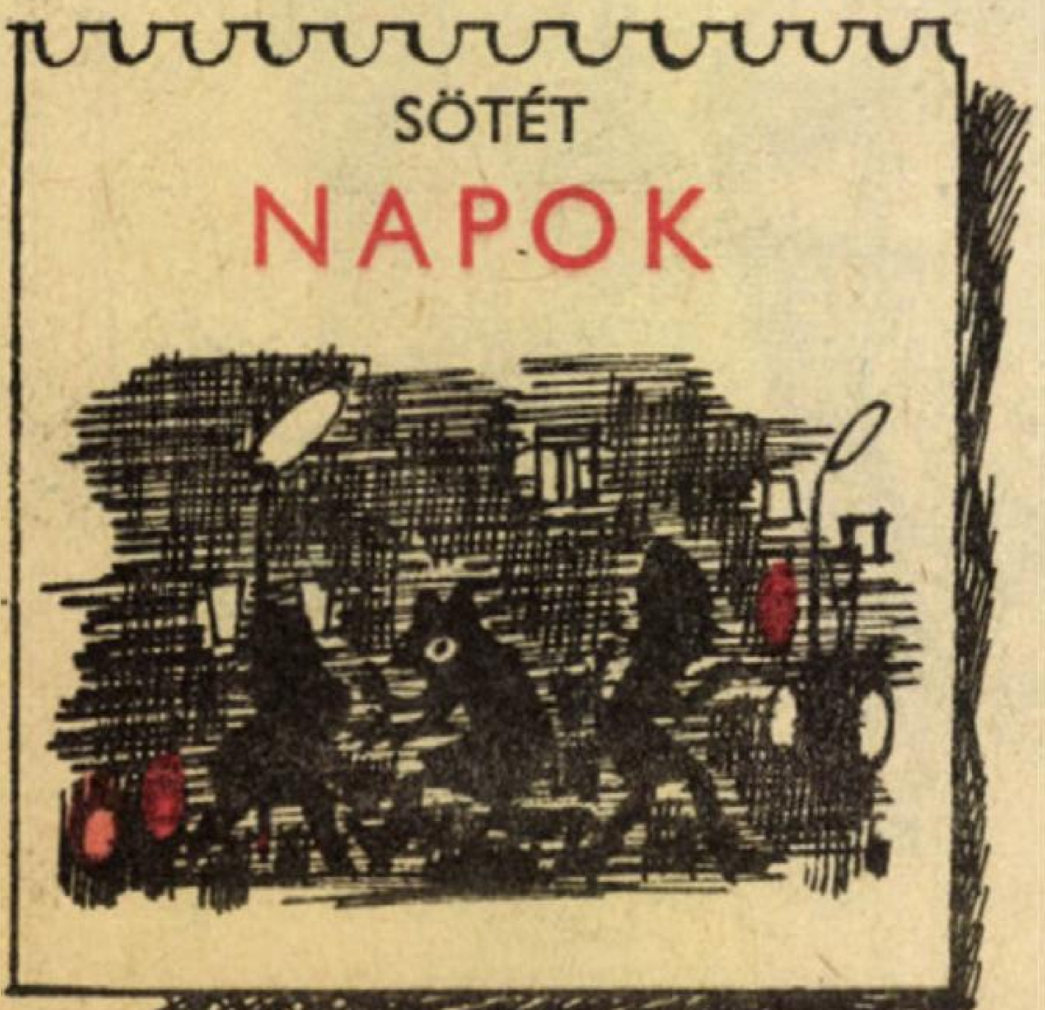

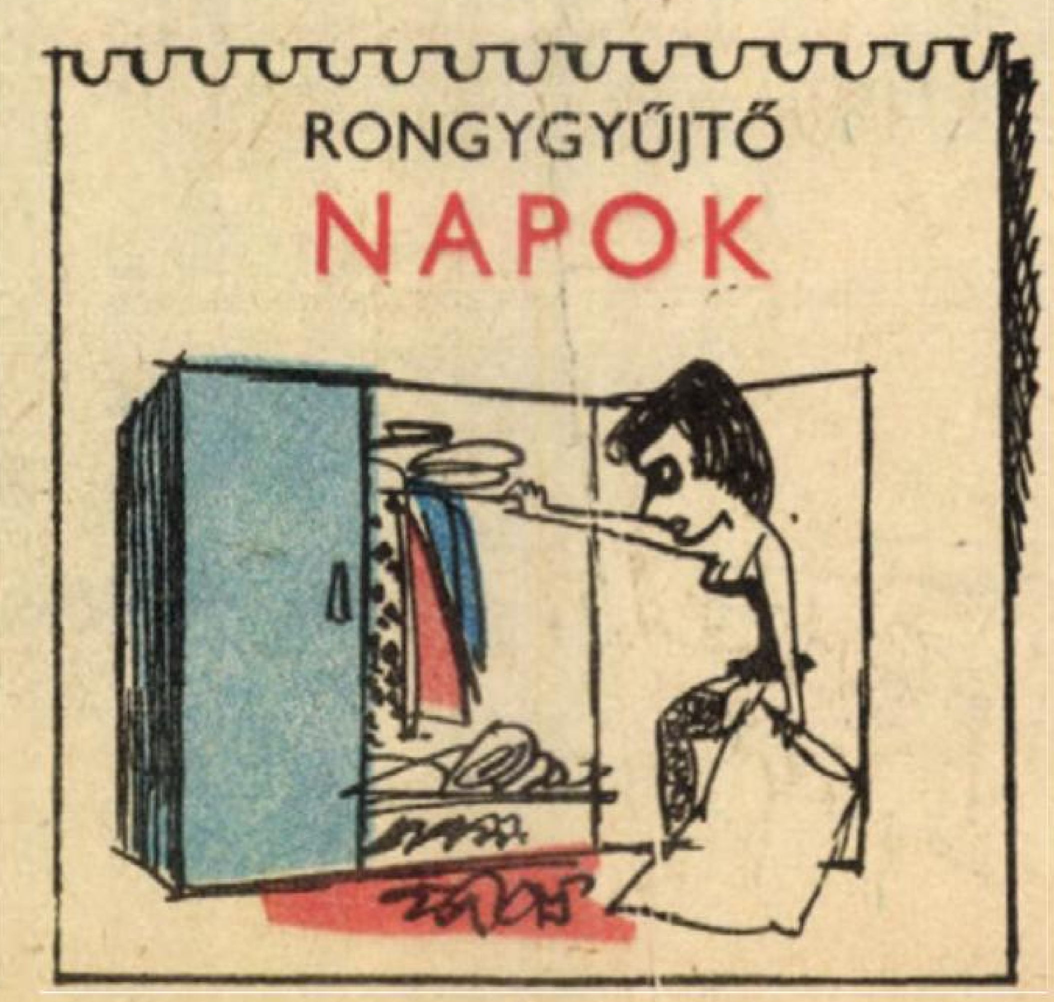
– A legszebb éveimet rád áldoztam!!...

Szűr: Ilyen-olyan NAPOK

SZILÁNKOK

KÉT FORINT

Brahovácz meséli:

– Tegnap a Rákóczi úton egy férfi lépett mellém. Sokan ismerik ezt a típust. Erős rum- és rizlingillatot lehelt rám, mikor megszólalt: „Drága uram! Segítsen egy bajbajutott embertársán! Győrben lakom. A vonatköltségemhez hiányzik még két forint. Ezen múlik, hogy ma hazamehessek kicsiny családomhoz."

– Természetesen segítek. Jöjjön, kedves barátom! Kimegyünk a pályaudvarra, a pénztárnál pótolom a hiányzó két forintot. Megvesszük a jegyet. Még integetek is majd, amikor kigördül a vonat. Rendben van? – mondtam.

– A holnapi vonatomnak jobb a csatlakozása – legyintett, aztán dühösen továbbállt.

TROMBITA

Megint közelebb kerül a falu a városhoz. Szilveszter éjjelén Budapest hangos a papírtrombiták harsogásától. A napokban beszélgettem egy trombitakészítő kisiparossal, aki elmondta, hogy az idén a legkisebb falvakat is ellátja majd papírtrombitákkal.

KIÁRUSÍTÁS

Nyugdíjas külsejű bácsi a kávéházban:

– Tessék venni szép 1966-os zsebnaptárt! Csak az utolsó két hetet számítom fel!

ELLESETT PÁRBESZÉD

– Itt az ideje, hogy bemutatkozzunk, drágám. Éva vagyok. Negyvenéves múltam januárban.

– Örvendek, Erzsi. Húszéves leszek decemberben, és miután a múlt héten férjhez mentem az apádhoz, vedd tudomásul, hogy te vagy a lányom, vagyis húszéves koromban született egy negyvenéves gyerekem.

– Csókolom, mama.

– Szervusz. Figyelmeztetlek, hogy nem tűröm a legkisebb tiszteletlenséget sem. Tiszteld szüleidet, hogy hosszú életű légy a földön. Nekem kapuzárás előtt idehaza légy, és meg ne halljam, hogy fiúkkal barátkozol.

– De anyám, negyvenéves vagyok. Meddig várjak még?

– Csend legyen! Haszontalan! Szedte, vette, teremtette! Mellettem nem fogsz elzülleni! Meghallgatod az esti mesét, aztán mars aludni!

– Jó! De bocsánat, mama, legalább tegezhetjük egymást?

– Természetesen, leányom, hiszen te vagy az idősebb!

– Szervusz.

– Szervusz.

Galambos Szilveszter

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

KESZTHELYI KALEIDOSZKÓP

A Balaton és fővárosa iránt egyre fokozódó érdeklődés következtében Keszthely nagyobb forgalomnak örvend, mint a népvándorlás korában – pedig már akkor is igen exponált hely volt. S bár Keszthelyen, sej, van számos utca – ez az egész modern, motorizált népvándorlás csupán egyetlen utcán hömpölyöghet végig.

– Én vagyok ugyanis az egyedüli „szalonképes", a vendégek fogadására és továbbítására alkalmas útvonala a városnak – nyilatkozta lapunk számára maga az illetékes: a Kossuth Lajos utca. – És bizony, nagyon nyomasztó az a strapa, aminek ki vagyok téve! Csúcsidőben óránként 250–300 autó is futkos a hátamon. Könnyíthetnének már rajtam: kinevezhetnének mellém egy állandó helyettest. Mondjuk a Deák Ferencet. Igyekvő, jóravaló utca, itt fut mellettem, párhuzamosan velem. Nagyon alkalmas lenne a tehermentesítésemre! Csak előbb új kosztümöt (azaz burkolatot) kellene csináltatni neki!

*

„Tehermentesíteni" kellene a vasúti pályaudvart is, mégpedig a szó szoros értelmében: mentesíteni kéne a tehervonatok fogadásának és tárolásának terhes kötelessége alól. (Elkelne egy „különbejáratú" teherpályaudvar!) A vasútállomás ugyanis a jelenlegi szűkös vágányviszonyok miatt nem tud annyi különvonatot fogadni,

mint amennyire igény lenne. Épp ezért a helyi idegenforgalmi szervek nem azon fáradoznak, hogy minél több vendéget csalogassanak a városba, hanem inkább „elterelő manőverezéseket" folytatnak. Ennek persze nemcsak a vasút az oka, hanem – több más mellett – a szállodahiány is.

Azzal, hogy a jelenlegi két mini-szálló kevés a városnak, az illetékes szervek is maximálisan egyetértenek. Ígérik is, hogy kap majd új szállodát Keszthely, „fővárosi" rangjához méltót.

Ám egyelőre – új szálloda helyett – csak nádbungalow-k épülnek Keszthelyen, s a távolról jött vendég kénytelen lesz még 1967-ben is így dalolni:

„Nem győztem a
szállodára várni, várni,
Be kellett a, be kellett a
bungalow-ba szállni!"

*

Idejében szólunk!

A nyáron a keszthelyi strandolók sokszor szidták a vendéglátóipar *„se hideg, se meleg"* álláspontját. A strandokon ugyanis se egy tál *meleg* ételhez, se elegendő *hideg* italhoz nem lehetett jutni. Aki meleg ebédet akart, fel kellett öltöznie, s ott kellett hagynia a strandot. Aki pedig megszomjazott, időtlen időkig állhatott sort fagylaltért, bambiért. (Egyes legendák szerint, volt aki az előszezonban beállt a sorba, de csak az utószezonban jutott a büfé pultja elé.)

Reméljük, a jövő nyári „pótvizsgára" jobban felkészülnek a strandbüfék is, és egy-két kalkulussal megjavítják idei „elégtelen" osztályzatukat!

(r. b.)

Szemrehányás

Csúnya kislány a parkban

„Talán az utolsó meleg őszi nap", mondta valaki a parkőrnek. A felnőttek általában szeretnek mélyet és szentimentálisat mondani. A *mászóka* törzsközönsége viszont egyszerűen tudomásul vette, hogy jó idő van. Hagyják az embert kedvére mászni, lógászni, fejre esni. A hintázók is minden meteorológiai megállapítás nélkül hintáztak. Különben a hinta előtt nagy sorállás volt.

– Tessék nézni, bácsi – rántotta meg a kabátomat egy piros sapkás kisasszony –, ezek a vén *lók* nem szállnak le a hintáról.

A kisasszony lehetett vagy négyéves, a vén *lók* hat-hétévesek.

– Légy türelemmel – feleltem bölcsen, s tovább sétáltam. Nem helyes beleavatkozni az ilyen vitákba. Egyszer már megkaptam a magamét egy csillogó orrú, egyzoknis fiatalembertől:

– A bátyinak ehhez, szemmi, de szemmi köze!

Üres pad se volt. Egy kislány mellé ültem. A kislány egy kutyát tartott pórázon.

– Megengeded? – kérdeztem.

– Tessék. Mi úgyis mindjárt megyünk a Bélával.

– Ő a Béla? – mutattam a kutyára. Öreg, zsemleszínű vizsla volt.

– Igen.

– Szervusz, Béla.

Béla rám emelte fájós, szomorú szemét.

– Béla nem barátkozós – mondta a kislány. – De azért nem haragszom rá. Ilyen a természete.

– Miért haragudnál rá, mert nem barátkozós?

– Azért, mert ha barátkozós lenne, akkor a fiúk is barátkoznának velem.

– Nem barátkoznak veled a fiúk?

– Nem, mert csúnya vagyok. A Halász Ibi is csúnya, de azzal barátkoznak, mert mindig lehozza a Mistert, a Mister meg barátkozós, mindent lehet vele csinálni, aztán a fiúk mindig örülnek, mikor jön az Ibi a Misterrel.

– Nem is vagy csúnya.

– De, csúnya vagyok. Ez tény.

– Hány éves vagy?

– Nyolc.

– Mire tizennyolc leszel, addig kinövöd.

– De addig mégiscsak csúnya leszek, és a fiúk dobnak. Annak a lánynak jó, aki vagy szép, vagy van neki egy olyan kutyája, mint a Mister, vagy a papája miniszterhelyettes. Az én papám tanár, azt nem szeretik a fiúk, mert eszükbe jut rólam az iskola. Tessék nézni a Kristóf Marit! Ott, a pad támláján! Három fiú van körülötte! Az ő papája a miniszterhelyettes. Az ő papájától függ az életszínvonal.

Egy kisfiú nyargalt el előttünk.

– Focizni mész? – kiáltott utána a kislány.

– Igen.

– Megyek én is! – ugrott fel a kislány.

– Nem kellesz.

– Te focizol? – csodálkoztam.

– Igen. Gombfocit – ült vissza. – Csak azért találtam ki, hogy játsszanak velem a fiúk. De már nem játszanak velem, mert mindig megvernek. Itt a csapatom, tessék nézni. – S kiszedett a zsebéből egy csomó fényképes gombot. – Jó csapat, csak formán kívül vannak. – Felemelt a padról egy gombot. – Pelét ki is tettem a csapatból. Mégis megyek – állt fel. – Arra van egy kőasztal – mutatott a Duna-part irányába –, az a pálya. Hátha játszanak velem. Eusebiót teszem be a csapatba a Pele helyett.

Aztán már futott is. Béla öregurasan ügetett mellette.

Talán félóra múlva találkoztunk. A Duna-part felől jött, négy fiúval körülvéve. A fiúk közül egy vezette Bélát, egy veregette a hátát.

– Győztél? – kérdeztem a kislánytól.

– Á! – legyintett vidáman. – Eusebió még egy 11-est se tudott belőni. Béla le is nyelte.

– Mit csinált a Béla?

– Dühbe gurultam, aztán mondtam Eusebiónak, hogy most odaadlak a Bélának, és Béla felé dobtam, és Béla azt hitte, hogy ennivaló, és lenyelte az Eusebiót.

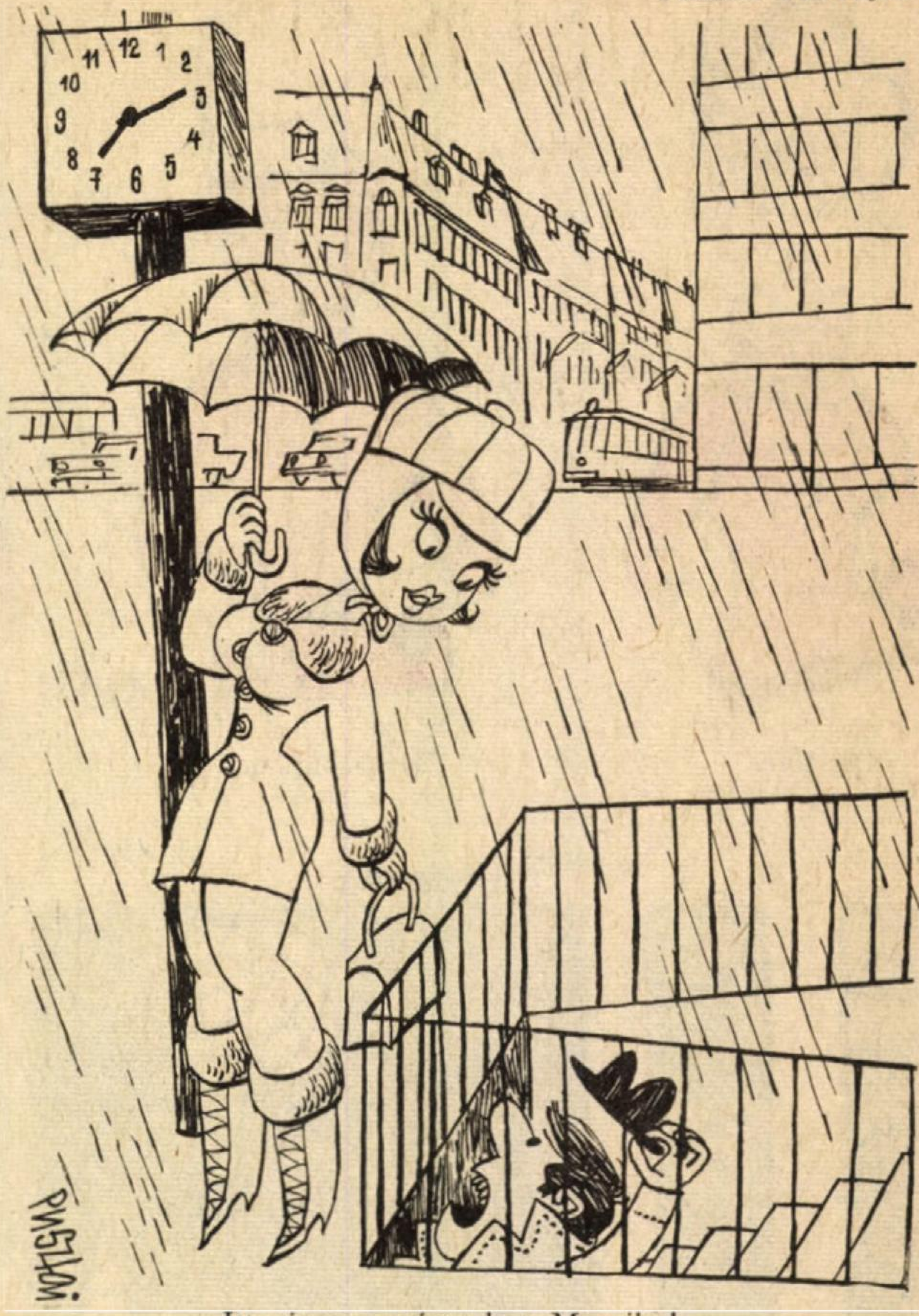
– És most benne van a Bélában az Eusebió! – mondta elismerően az egyik kisfiú.

Így fordultak jóra a dolgok egy meleg őszi délután.

Fendrik Ferenc

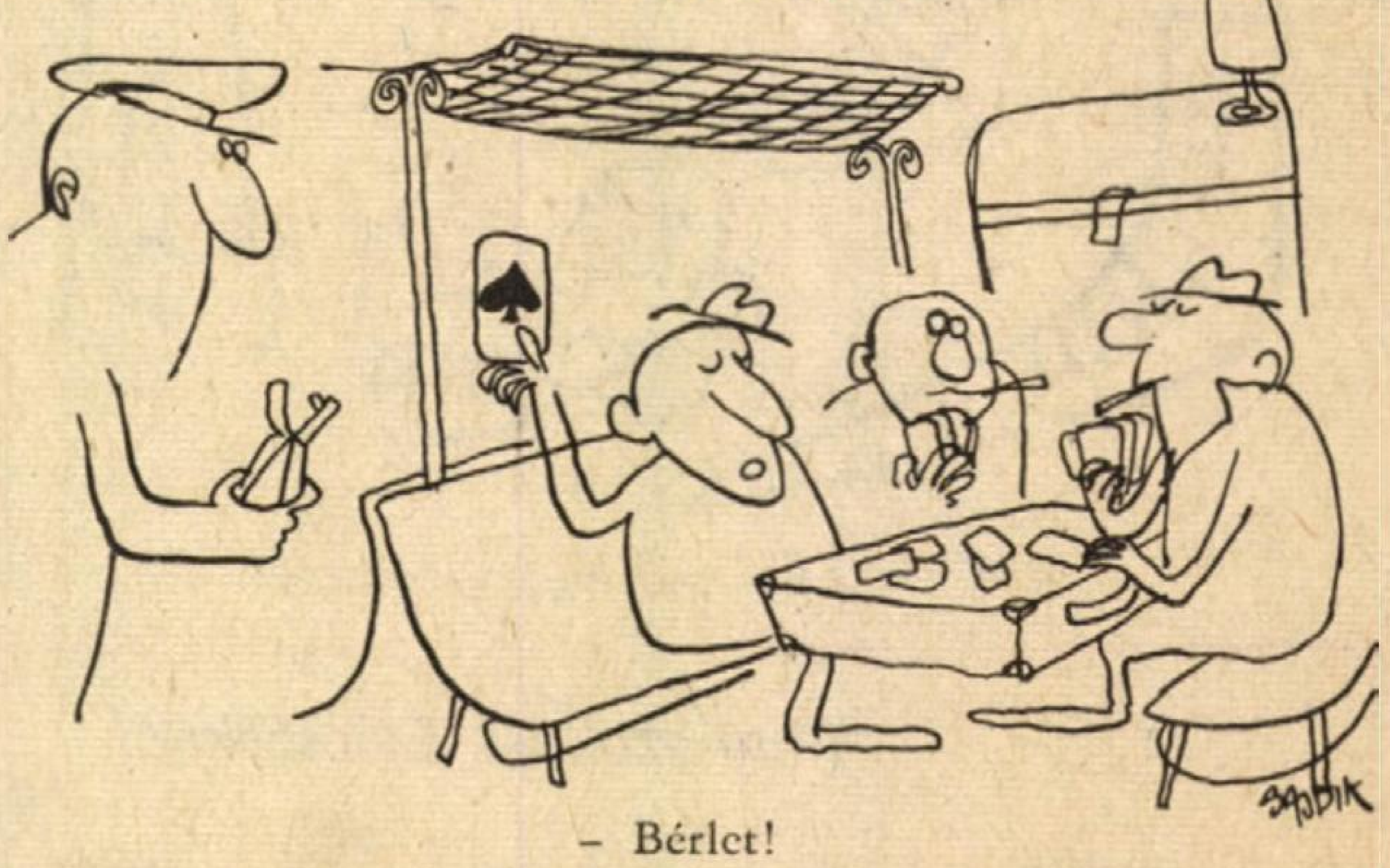
Ott, ahol a hatos megáll...

Pusztai Pál rajza

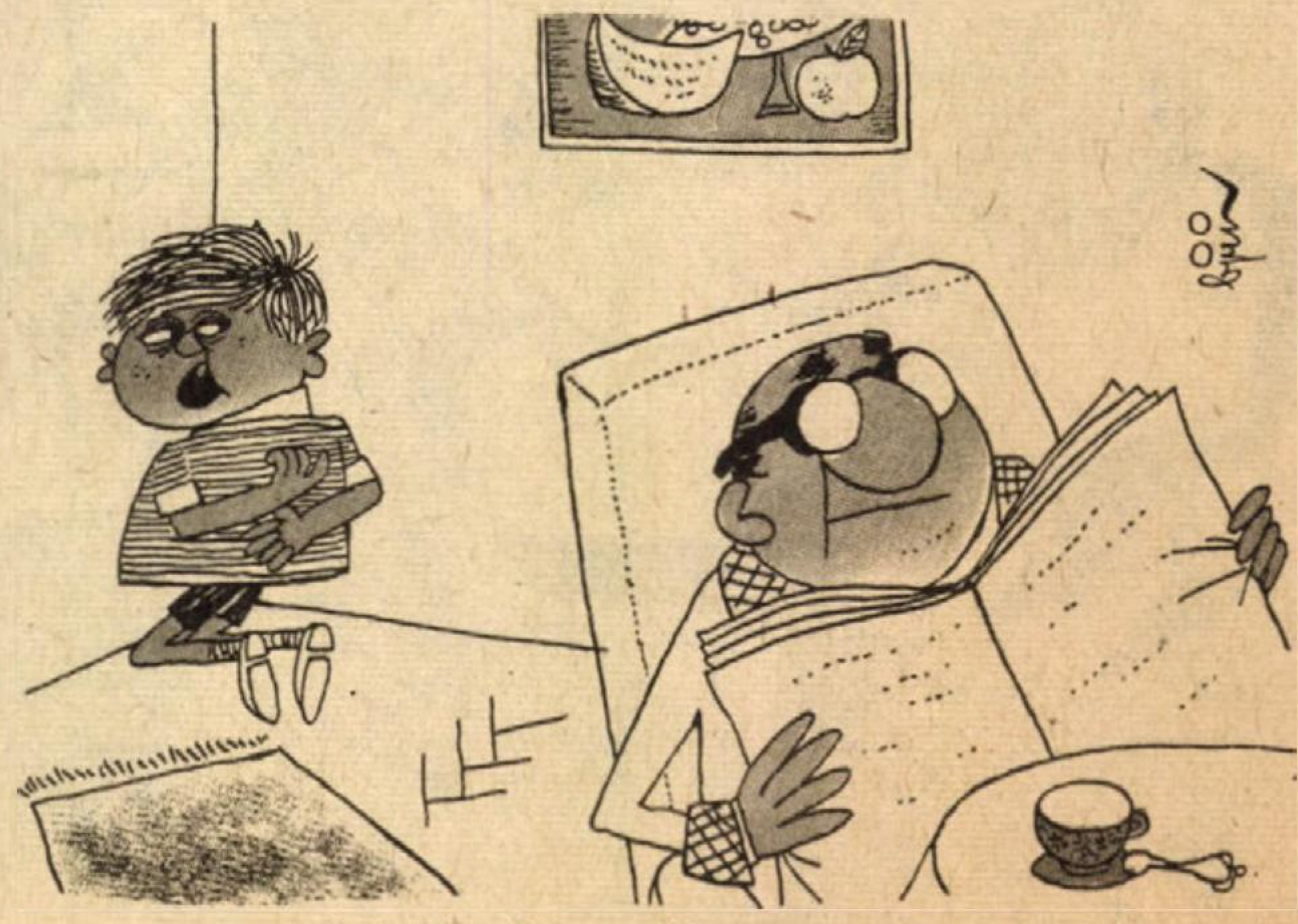
– Itt várom, az óra alatt, Mancika!...

Munkásvonaton

– Bérlet!

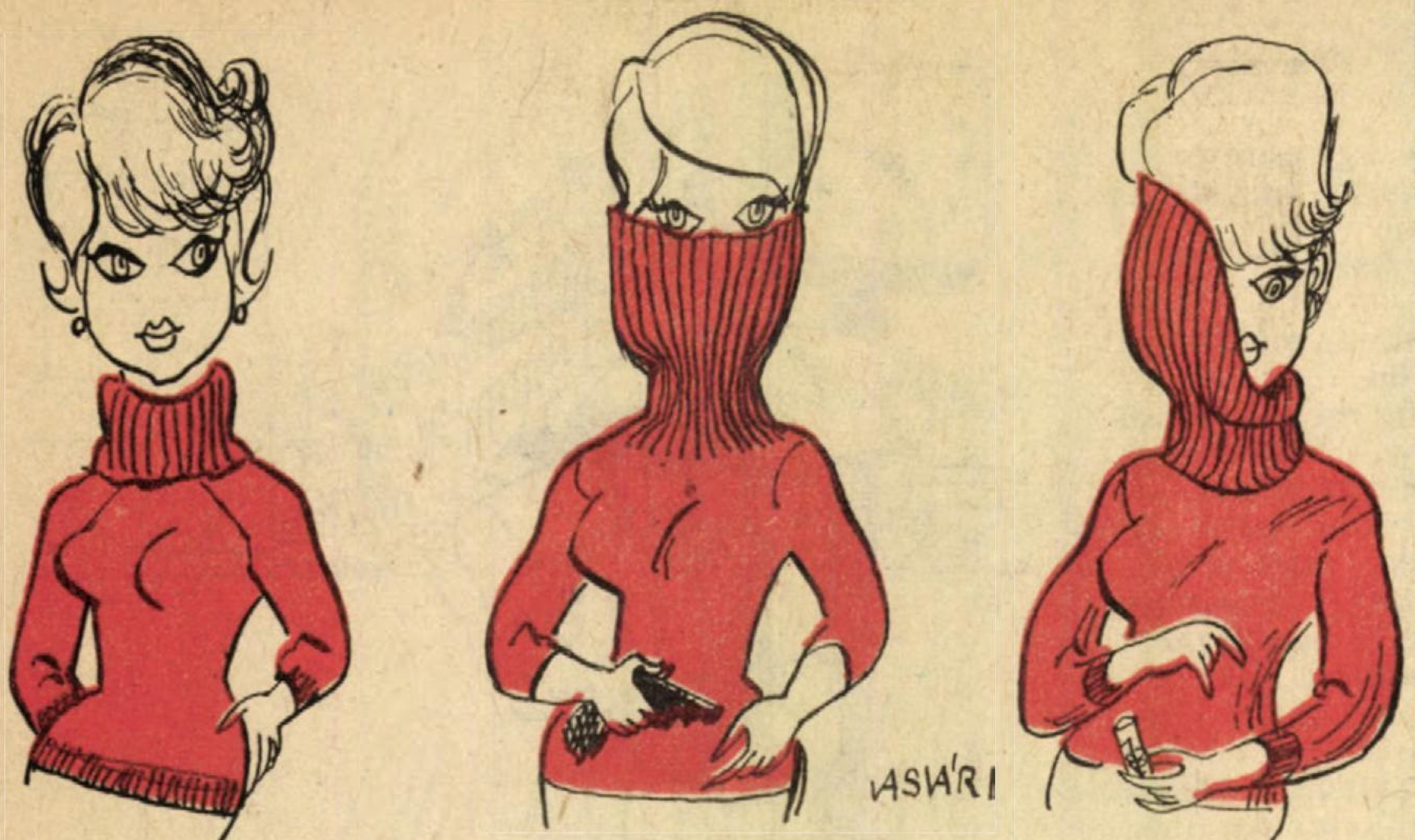
Lassan múlik az idő

– Apu, felkelhetek egy pillanatra a cigarettámért?

Mire jó a divatos pulóver?

Vasvári Anna rajza

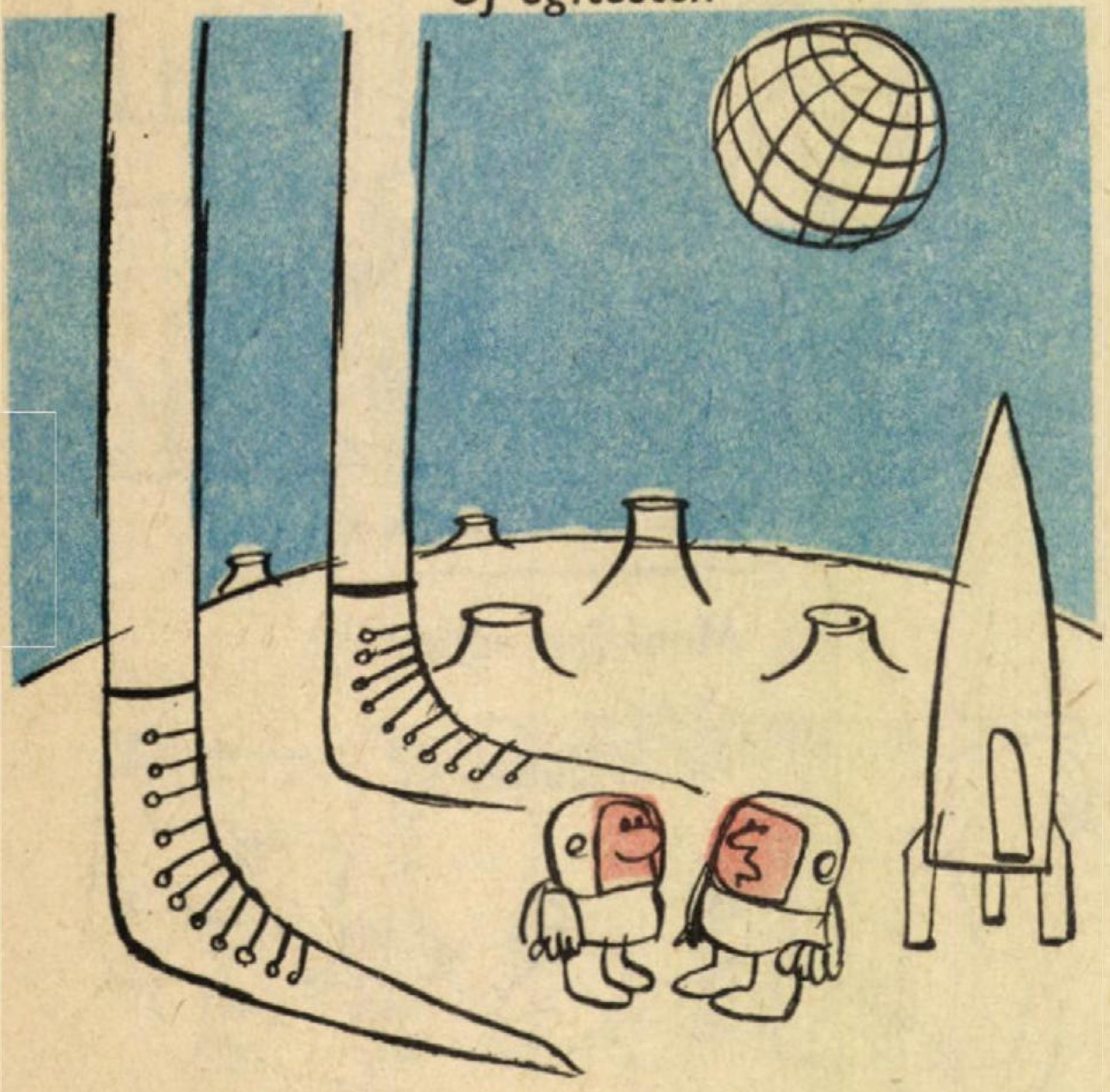
Délelőttre — Bankrabláshoz — Arcüreg-gyulladáshoz

Sündisznóéknál

– Hidd el, gyermekem, nekem jobban fáj, mint neked.

Új égitesten

– Biztos, hogy ez a bolygó lakatlan?

Élelmes vevő a karácsonyi csúcsforgalomban

Mini-szoknya Csicsóéknál

Endrődi István rajza

– Képzelje, mind a háromnak kitelt egy normál-szoknya anyagából!

Dilemma

– . . . Szeret . . . nem szeret . . . szeret . . .

Hallottunk NÉHÁNY VICCET

Az újdonsült férj seprűt hoz haza a boltból feleségének.
Az asszony nézi, nézi a seprűt, azután megkérdi:
– Használati utasítást nem adtak hozzá?

*

Fiatal nő áll az utcai mérleg előtt. Bedob húsz fillért, de bosszankodva állapítja meg, hogy a mérleg nagy súlyt mutat. Leveti télikabátját, a mérleg mellett levő vaskerítésre helyezi, újra bedob húsz fillért, de ismét bosszankodik. Ezután leveszi kosztümkabátját is, bedobja az újabb pénzdarabot, de ismét csóválja a fejét. Ezután pulóverjétől is megszabadul, és ismét megméri magát.
Ebben a pillanatban megszólal mellette egy férfi:
– Bocsánat, úgy illik, hogy a további méréseket én fizessem . . .

*

Az ejtőernyőstől megkérdi valaki:
– És mondja, nehéz a vizsga? Hány ugrásnak kell sikerülnie?
– Mindnek.

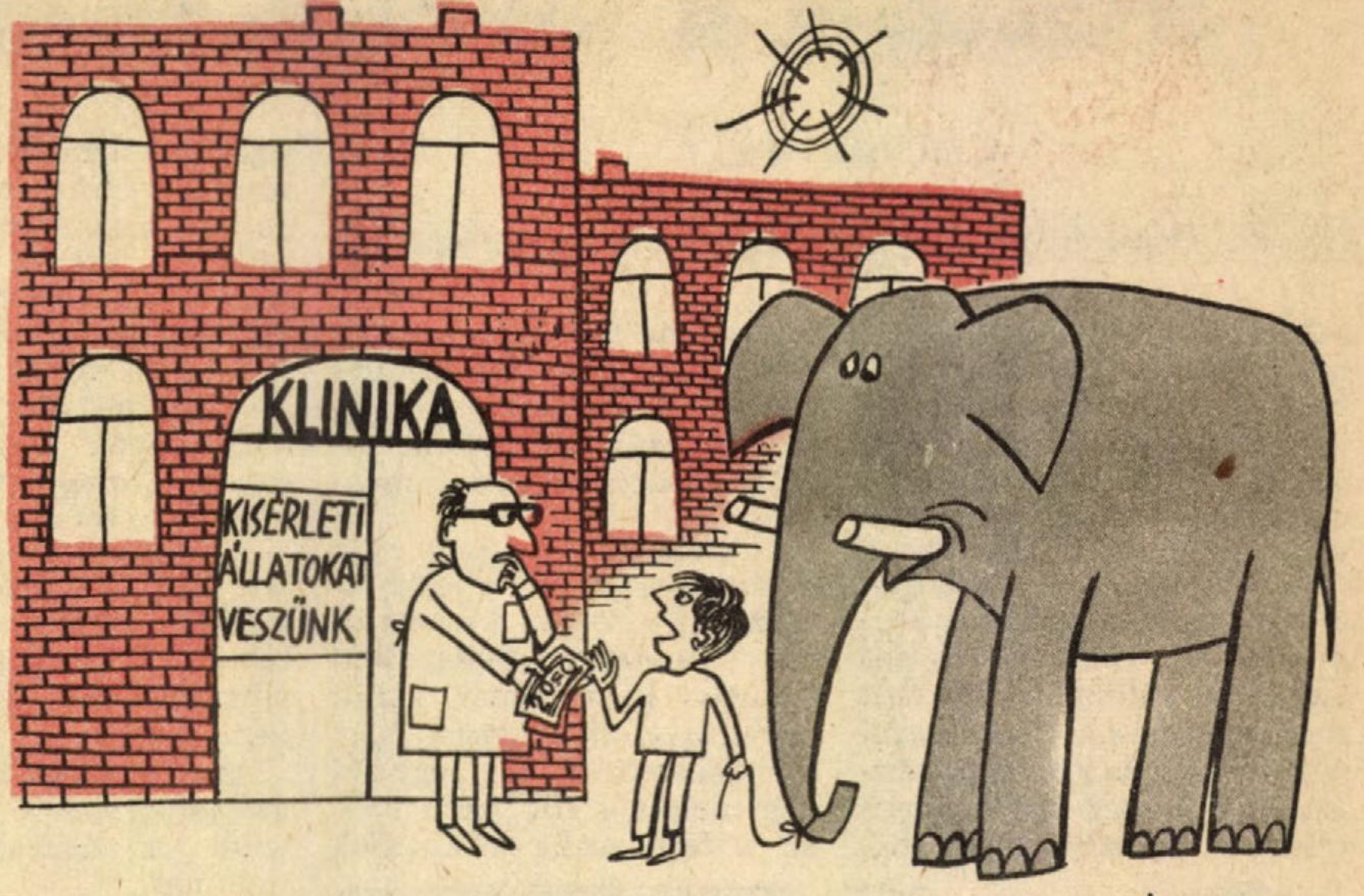
*

A részeg igyekszik a kaput kinyitni, de sehogy se sikerül neki. Egy járókelő segíteni akar a részegnek:
– Majd én kinyitom.
– Köszönöm, én is boldogulok vele, csak arra kérem, legyen szíves egy pillanatra egyenesen tartani a házat.

*

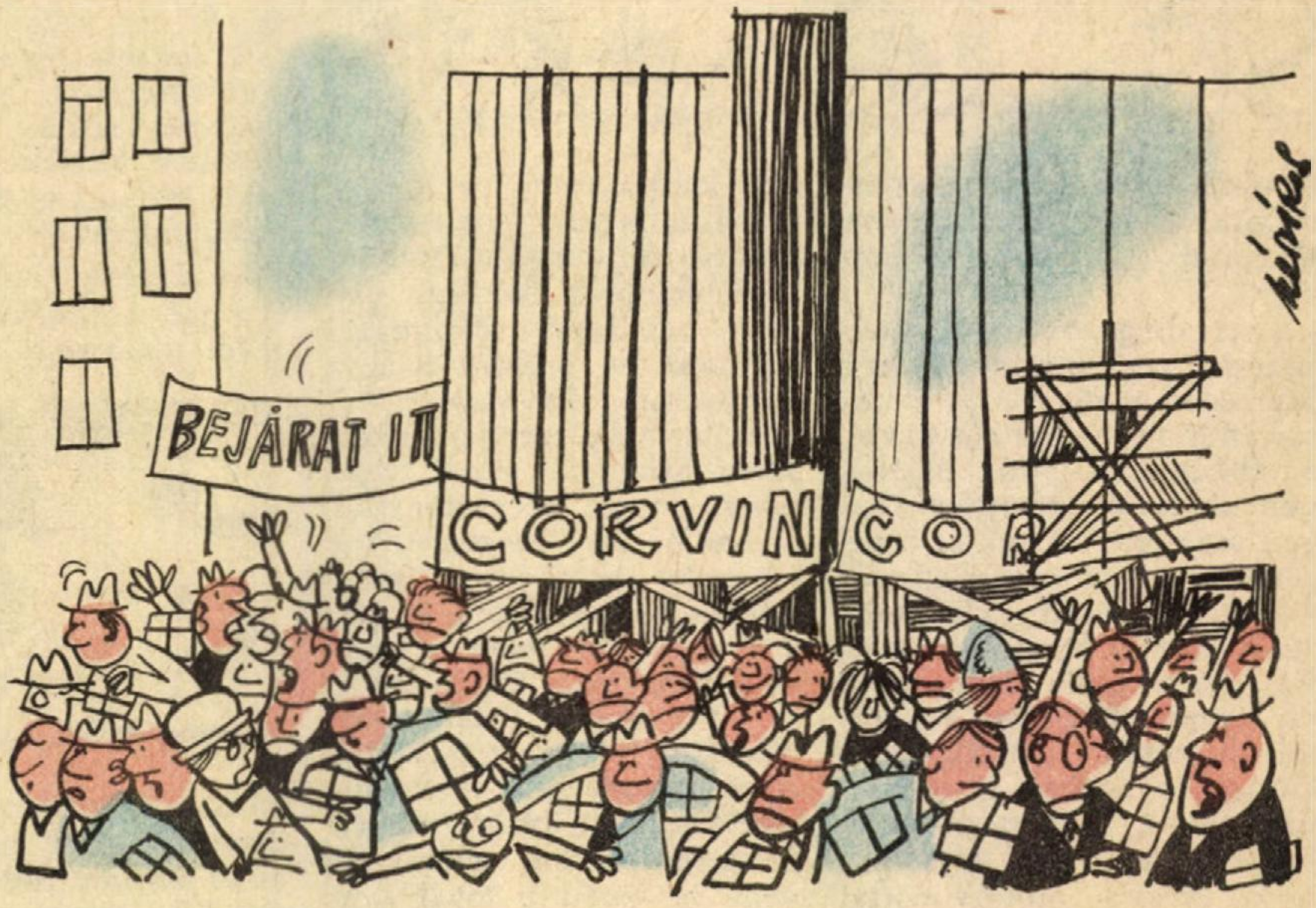
Fiatal nő megy be egy cipőboltba.
– Olvastam a hirdetésükben, hogy ötezer pár cipőt kaptak. Szeretném felpróbálni . . .

Honnan szerezte?

– Remélem, nem gondolja, doktor úr, hogy loptam?! . . .

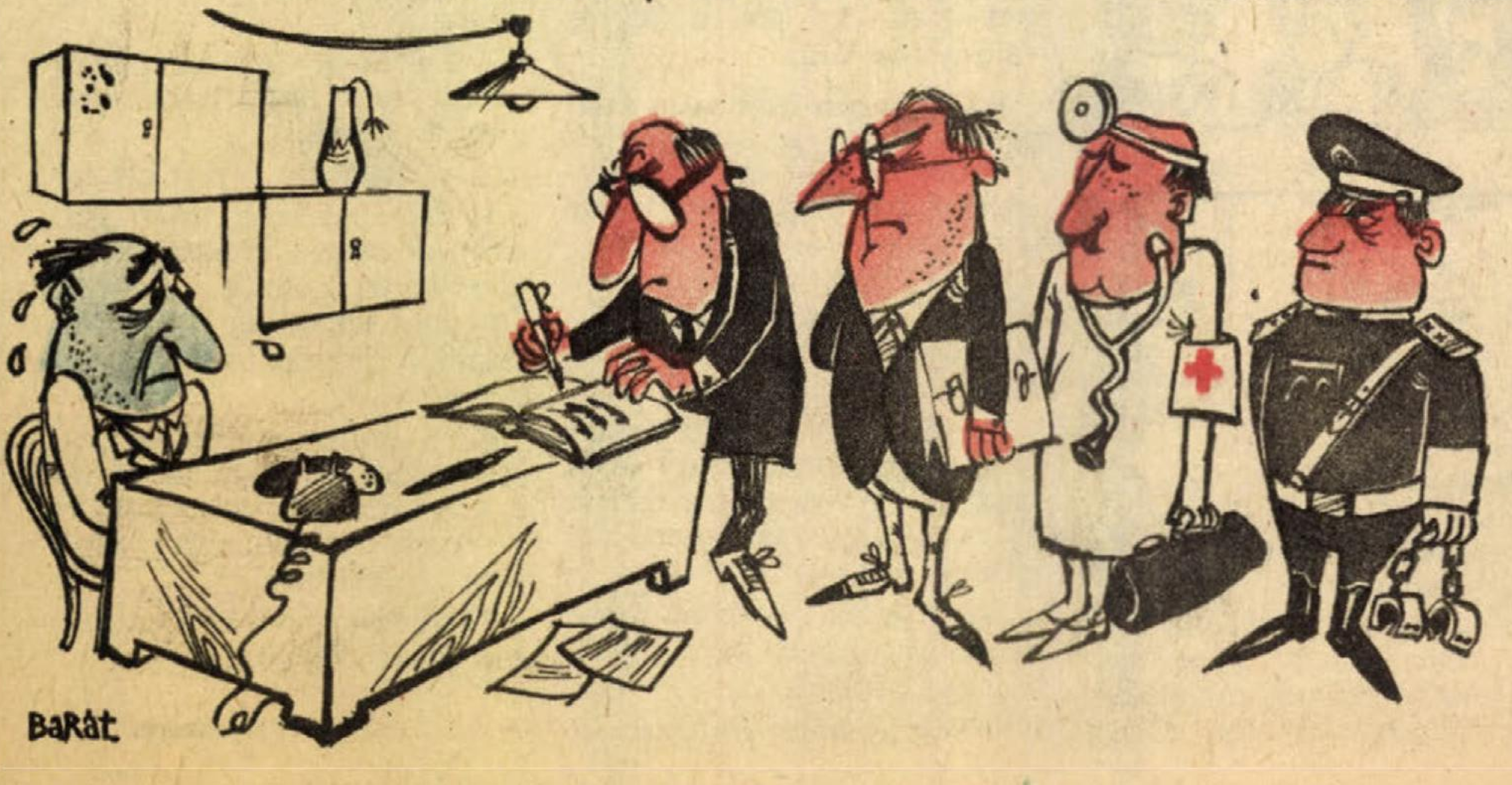
Nincs nyugalom!

– Nemrég ez az aluljáró, most meg ez a karácsony!

Mindenre felkészült revizor

Barát József rajza

Ludas Matyi mozija

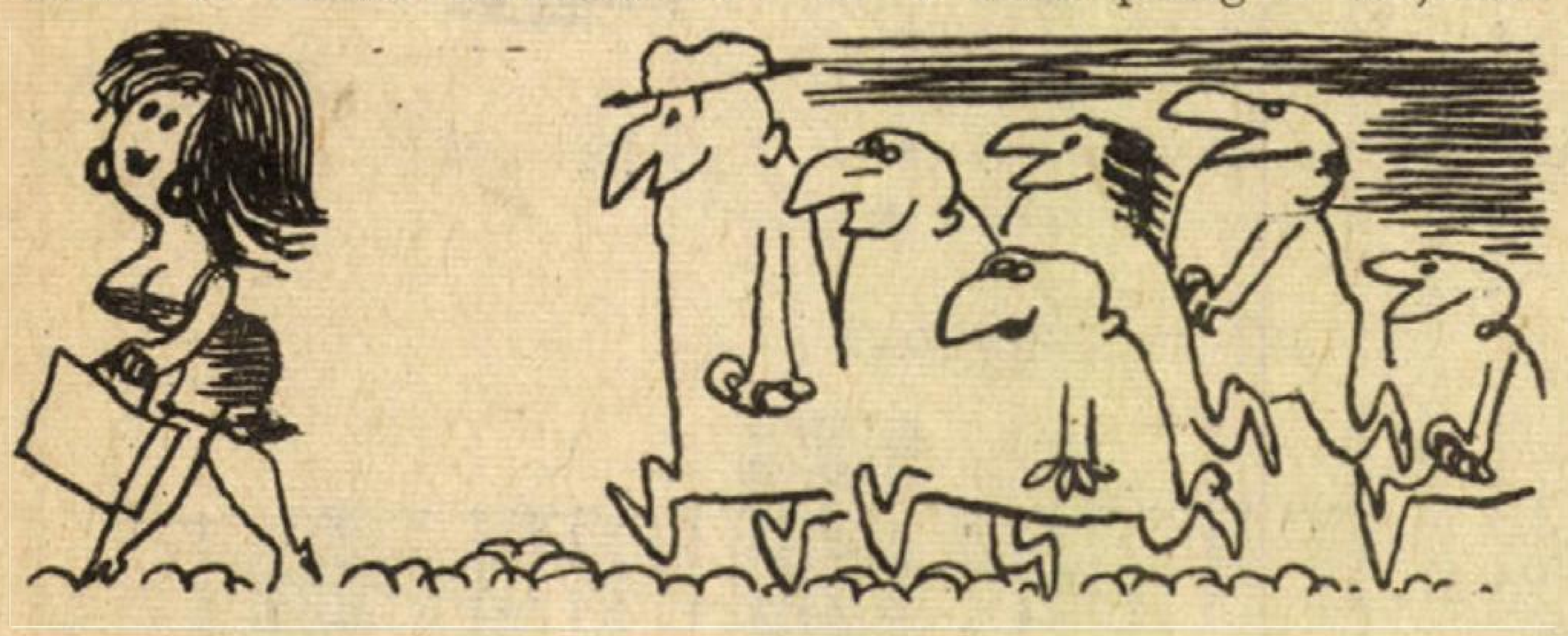
De.:	NEM SZOKTAM HAZUDNI
Du.:	HÁRY JÁNOS

PESTI DEKAMERON

A MOTORVONAT

(Egy fiatalasszony kiszállásra készül és csakugyan elmegy)

Köztudomású, hogy számos ipari létesítmény amellett, hogy a fővárosban nyert elhelyezést, több leányvállalattal is rendelkezik, melyek az országban szanaszerte, másmás helyeken találhatók. E leányvállalatokhoz pedig igen élénk utazgatás folyik a központokból. Némely kiszállt dolgozók különböző ügyeket intéznek, mások viszont csupán a kiszállás kedvéért utazgatnak ide meg oda, haszontalan és mondvacsinált feladatokkal bízván meg sajátmagukat, hogy ilyen módon alkalmat találjanak az utazásra.

Ilyen dolgozó volt az Ételtudományos Intézetnél egy Mercedes nevű, csinos és fáradhatatlan fiatalasszony, egyébként Borbíró Báláné, akit az ételek készítése közben számosan főztek az intézetben, de az előételen túl nemigen jutottak vele, mert az asszony a hivatalban való ismerkedés terén szigorú diétát tartott. Ellenben a hivatalból történő kiszállásokért élt-halt, és ebben is mindenekfelett a vállalat miskolci telepére szeretett kiszállni, hová elegáns motorvonattal utazhatott, és a város kényelmes szállodája feledtette vele a szerény kiszállási költségeket. A férje pedig nem bánta az asszony kedvtelését, mivelhogy az minden alkalommal csak kellemesen és a legjobb hangulatban tért haza. És az asszony hűsége felől sem érzett aggodalmat, miután úgy tartotta, amit Mercedes is gyakorta hangoztatott, hogy ha az asszony olyasvalamit akarna kikeverni, melyből maga lakmározna, de az ura nyelné le, akkor ehhez épp elég főzőkanalat találna Budapesten is, és ezért ugyan nem kellene vidéki beszerző-körútra mennie.

És Mercedes asszony nem is élt volna vissza a férje bizalmával a vidéki kiszállásokon, mivelhogy Budapesten szemelte ki magának azt a férfit, kivel elhatározta, hogy a házikoszton túl egy-két nagymenüt is elfogyaszt vele. Ez a férfi pedig a férjének régi katonabarátja volt, egy Forbáth Frédi nevezetű, jó külsejű és elbájoló modorú autószakember, kit egy bajtársi találkozó alkalmával mutatott be Borbíró Bála a feleségének. És mialatt az asztaltársaság fronthareos emlékeit idézte fel, Frédi felderítésre indult az asszonynál, és nem kis meglepetésére Mercedes nemhogy azonnal kitűzte a fehér zászlót, de még a megadás feltételeit is maga állapította meg, és így szólt:

– Azt fogom a férjemnek mondani, hogy holnap kiszállásra utazom Miskolcra, melyet ő minden bizonnyal természetesnek fog találni, és nem is törődik tovább az üggyel. Maga viszont álljon le autójával az utcánk elején, melyben lakunk, én pedig, miután az uramtól szívélyesen búcsút veszek, egyenesen magához sietek, és a kiszállás helyett beszállok.

És így is tett, és másnap, miután a férje hazaérkezett a munkából, Mercedes így szólt hozzá:

– Éppen jól jön, hogy az esti motorvonattal kiszállásra utazom Miskolcra, mivelhogy pont hónap vége van, és így legalább nem kell kölcsönkérnünk. Hanem nézzük meg, hogy a vasúti jegyemet meg tudom-e váltani Miskolcig, mert ottan kapom csak meg a kiszállási költségeket.

A férje erre így szólt:

– Elég lesz negyven forint? Mert éppen negyven forintom van, meg valami apró.

Felelte erre Mercedes:

– Pont annyiba kerül a félárú jegy. Add hát ide, így legalább nem tudsz elmenni sehová sem, hanem itthon pihensz, úgyis olyan rosszul nézel ki.

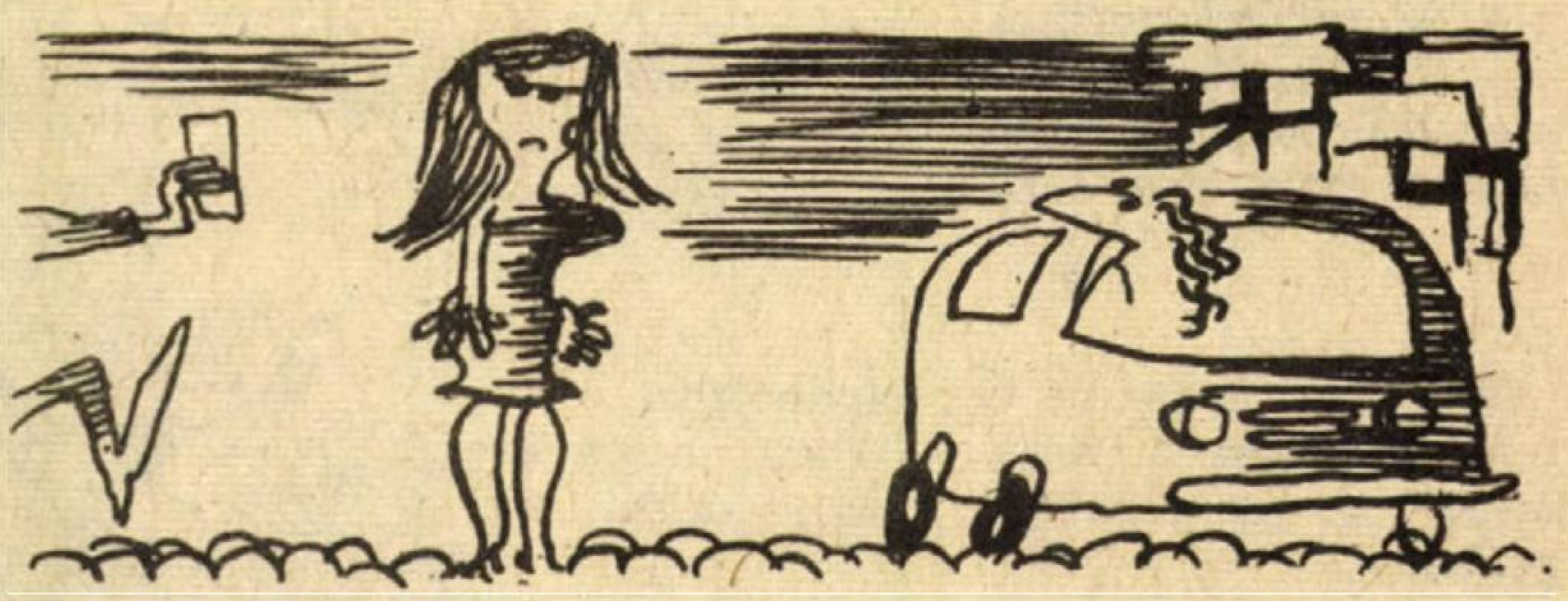
Azzal pedig barátságosan megsimogatva a férje arcát, vette az útitáskáját, hogy induljon.

A férje még megkérdezte:

– Ne kísérjelek ki az állomásra?

Mercedes sietve így válaszolt rá:

– Hiszen sohasem kísértél ki! És mi szükség is volna rá!? Inkább olvassál egy jó ponyvaregényt, melyet megtalálsz a fiókomban, és látod, csaknem elfelejtettem szólni róla! Hát máris vedd elő, én pedig rohanok!

És a lehető leggyorsabban, egy 220-as Mercedes sebességével iparkodott kifelé a lakásból, miközben a férje a detektívregény után nézett, és az asszony fiókját kihúzva mindjárt észrevette Mercedes félárú vasúti igazolványát, és így szólt magában:

– Ez a szegény asszony a nagy sietségben itthon hagyta az igazolványát, holott éppen csak egy félárú jegyre való pénze van!

És nyomban Mercedes után futva, pont az utca elején érte utol őt, hol egy személygépkocsiból egy kar intett barátságosan a sietö asszony felé. És egyszerre ismerve fel egymást mindhárman, Borbíró Bála örömmel így kiáltott fel:

– Az isten hozott pont erre, Frédi! Ugye, hogy elviszed az én Mercedesemet a pályaudvarra, vagy sietsz valahová:

Frédi pedig egy kissé aggodalmasan nézett ki a kocsiból, és így felelt:

– Persze, hogy elviszem őt, hiszen semmi dolgom sincsen!

– Akkor nagyszerű! – mondta örömmel az asszony férje. – Akkor feltesszük a vonatra az én Mercedesemet, és utána csinálunk egy görbe estét!

Azzal pedig a feleségéhez fordult, aki úgy állt mellettük, mint aki az Ételtudományos Intézetből egy nagy méretű szálkát nyelt, és így szólt hozzá:

– Ha nem futok utánad, bizony nem tudsz elutazni, mert otthon hagytad a félárú igazolványodat. De most már másszál be a kocsiba, én meg előre ülök az én kedves Frédim mellé!

És miután beült a barátja mellé, így folytatta:

– Mercedes ugyanis éppen kiszállásra megy Miskolcra, és az esti motorvonattal utazik, mert az sehol sem áll meg előbb, csak Miskolcon.

Miután pedig a pályaudvarhoz értek, Mercedes kedvetlenül így szólt:

– Most igazán nem kell, hogy még be is kísérjetek, odatalálok magam is ahhoz a motorvonathoz.

De a férje erre így kiáltott:

– Ugyan, csak nem hagyunk itten! Mi ráérünk! Ugye, Frédi?

Frédi ekkor felelet helyett maga is kiszállt a kocsiból, és hármasban a jegypénztárhoz mentek, ahol az asszony jegyet váltott a negyven forintjából, majd erős nyugtalansággal a hangjában így szólt:

– De most már csakugyan itt az ideje, hogy búcsút vegyenek tőlem.

A férje pedig így felelt rá:

– Szó sem lehet róla! Feltesszünk még a vonatra is, és megvárjuk, amíg elmegy. Úgysem szoktalak kikísérni, legalább egyszer udvarias lehetek.

És a motorvonatig kísérve Mercedest, feltették rá őt, és a két férfi még integetett is a vonat után, hátha látja őket az asszony.

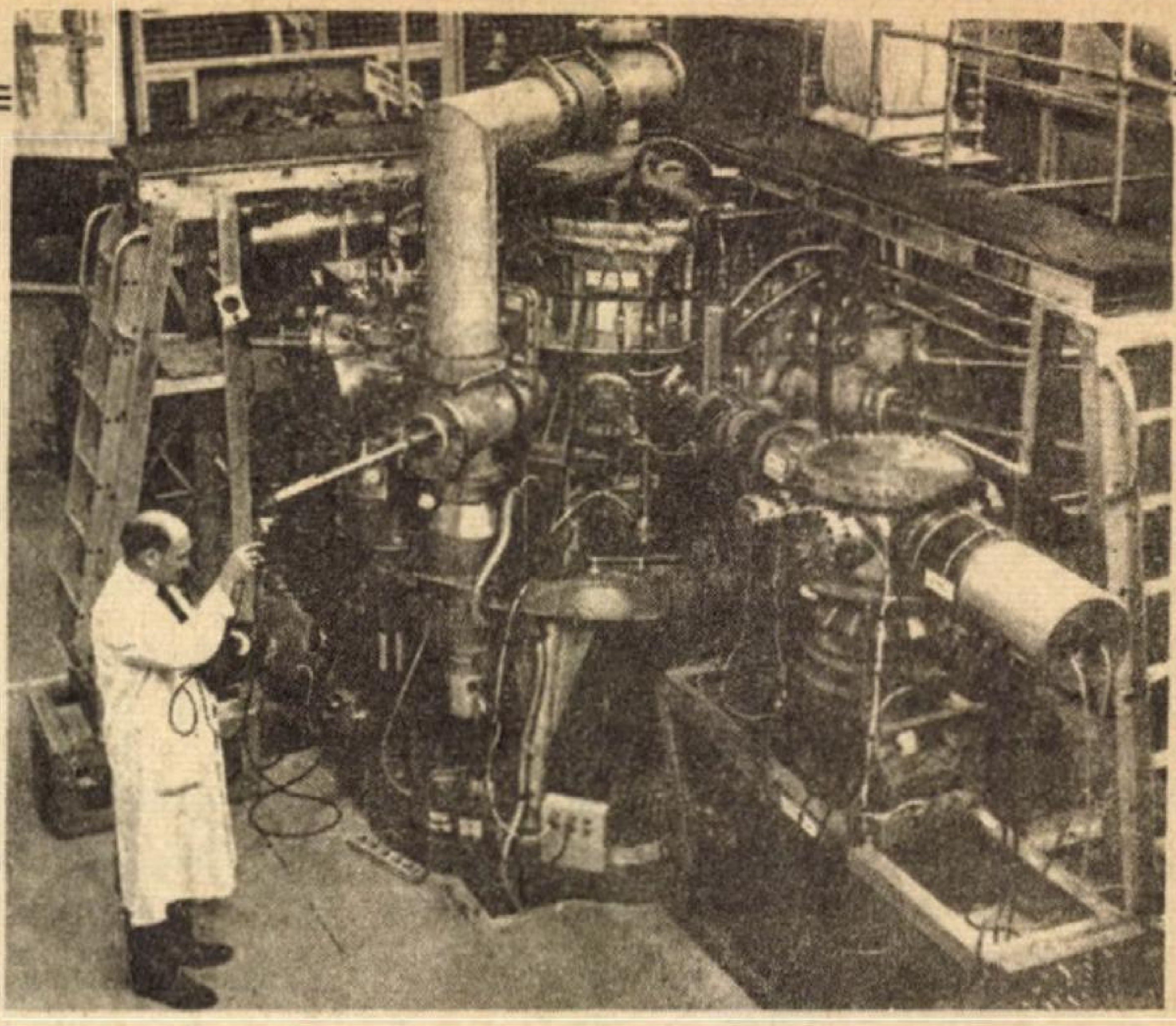
Mercedes azonban nem nézett ki az ablakon.

Somogyi Pál

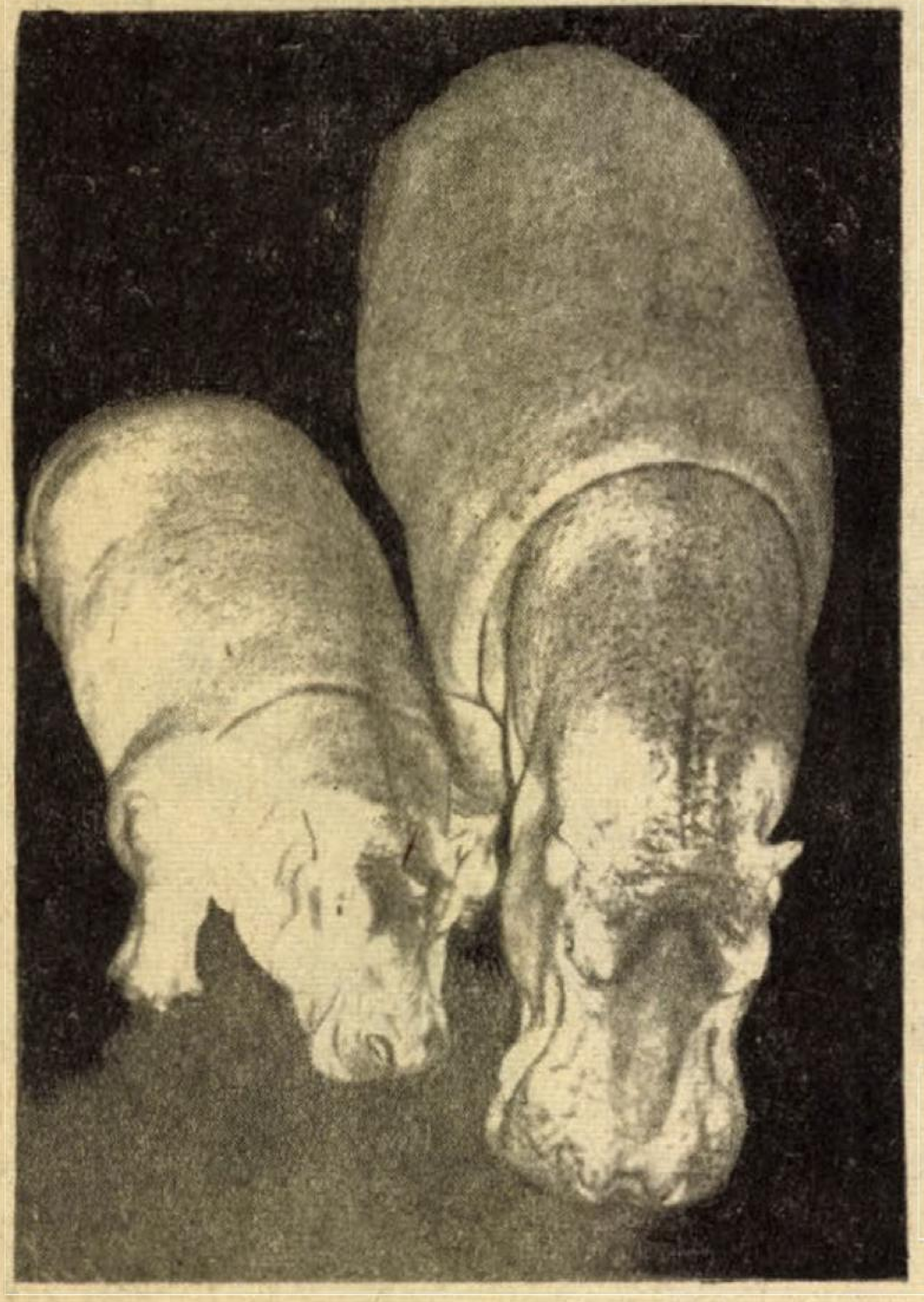
KIS KÉPES AJÁNDÉKOZÁSI TANÁCSADÓ

Karácsony előtt a legtöbb embernek komoly problémát, sőt gondot okoz, hogy mivel lepje meg szeretteit. Mindenki olcsón és jól szeretne vásárolni, ami pedig igazán nem könnyű feladat. Nos, az alábbi ajándék-javallatokkal az egy főre eső fejtörés mennyiségét szeretném némileg csökkenteni ...

D. F.

Egyedülálló, idősebb férfiak számára hasznos ajándék a modern elektromos háztartási kisgép. Kevés helyet foglal el, kezelése egyszerű, s ami a fő, megkönnyíti az agglegény életet!

A víziló ma már nem luxus!

Olyan fiatal házasok számára, akiknek még nincs saját lakásuk, praktikus meglepetés egy camping-kocsi megfelelő vontatóval.

Készpénzzel is sok örömet lehet szerezni. Különösen gyerekeknek és felnőtteknek.

Ajándékozzon labdát! A szép labda öltöztet!

A fővárosban élő ismerőseinket lepjük meg hátaslóval! Gyorsabb, kényelmesebb, biztonságosabb és főleg olcsóbb közlekedési eszköz, mint a villamos vagy az autóbusz.

FURKENDER

– Az új mechanizmusban minden másként lesz – mondta az igazgató baráti körben. – Mindenki annyit dolgozik majd, amennyi belefér, sőt még többet, mert akkor érdemes lesz.

– Most még nem érdemes? – kérdeztük.

– Most még nem ... – mondta az igazgató. – Csak

az új mechanizmusban lesz érdemes. A művezetőkre azért lesz szükség, hogy megakadályozzák a túl gyors munkatempót. A minőségi ellenőrök lebeszélik a dolgozókat az idegtépő precíz munkáról. Ilyen feladatokon dolgozik majd a szakszervezet, a nőtanács és az üzemorvos. Még így is nehéz lesz meggátolni, hogy az egész évre előirányzott nyers és félkész anyagokat ne dolgozzák fel már az első negyedévben ...

– Most még nem nehéz meggátolni ... ? – kérdezte valaki unottan.

– Most még nem nehéz ... nem is kell. Még minden a régiben van – mondta az igazgató. – Nyolcvanan állnak a gyorsszerelő műhelyben. Nincs balmenetes furkender. Az anyagbeszerzők elmentek érte, de még nem jöttek vissza. Azt írták, Afganisztánban nincs furkender, Hawaiiban nézik ...

– Az új mechanizmusban nem kell Hawaiiba menni furkendert nézni ... ? – kérdeztük izgatottan.

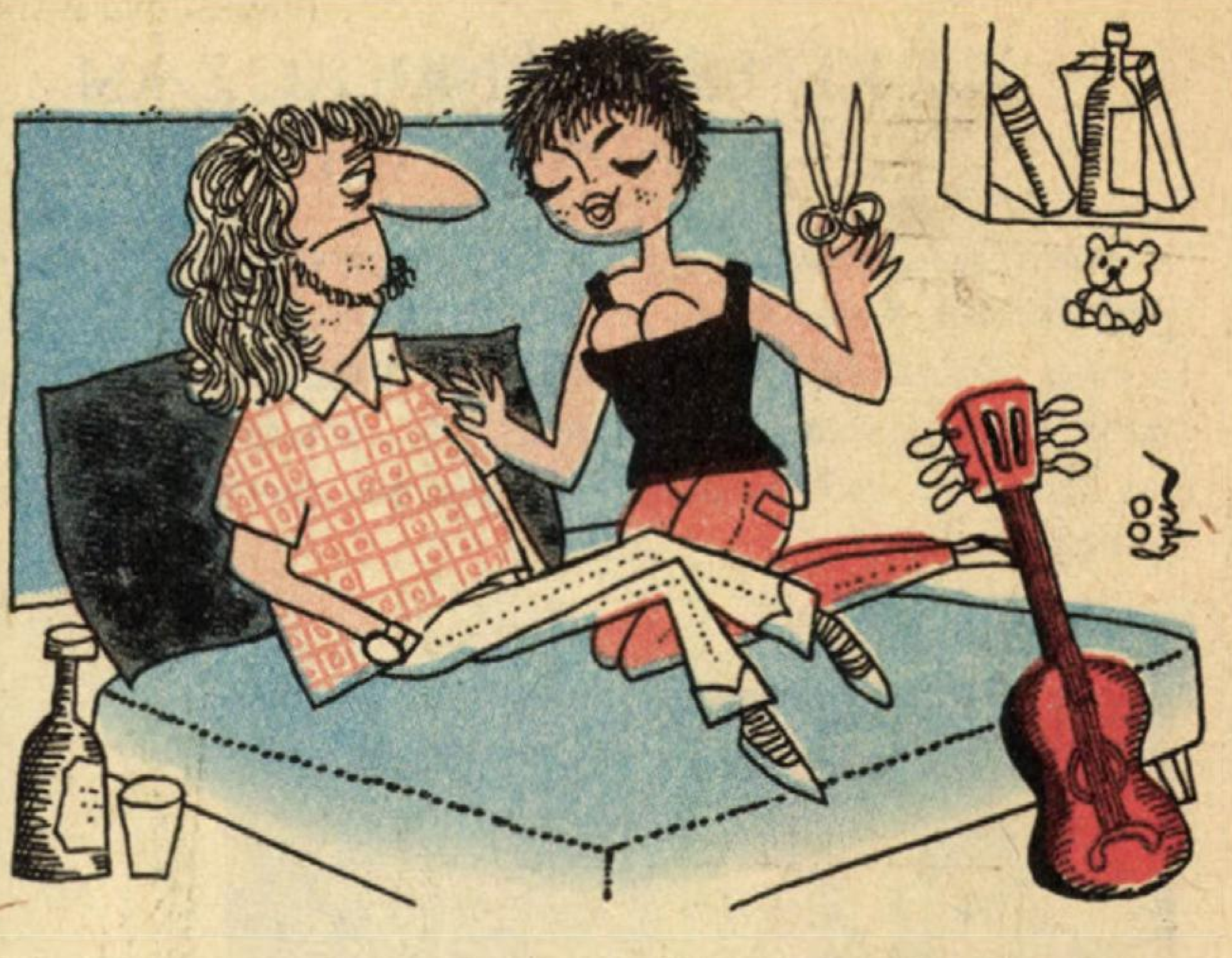
– De kell – mondta az igazgató –, de akkor hoznak furkendert ...

– Miért ... ? Most nem hoznak ... ? – néztünk rá meghökkenve.

– Most még nem ... – felelte nyugodtan. – Csak az új mechanizmusban ... Akkor lesz érdemes ...

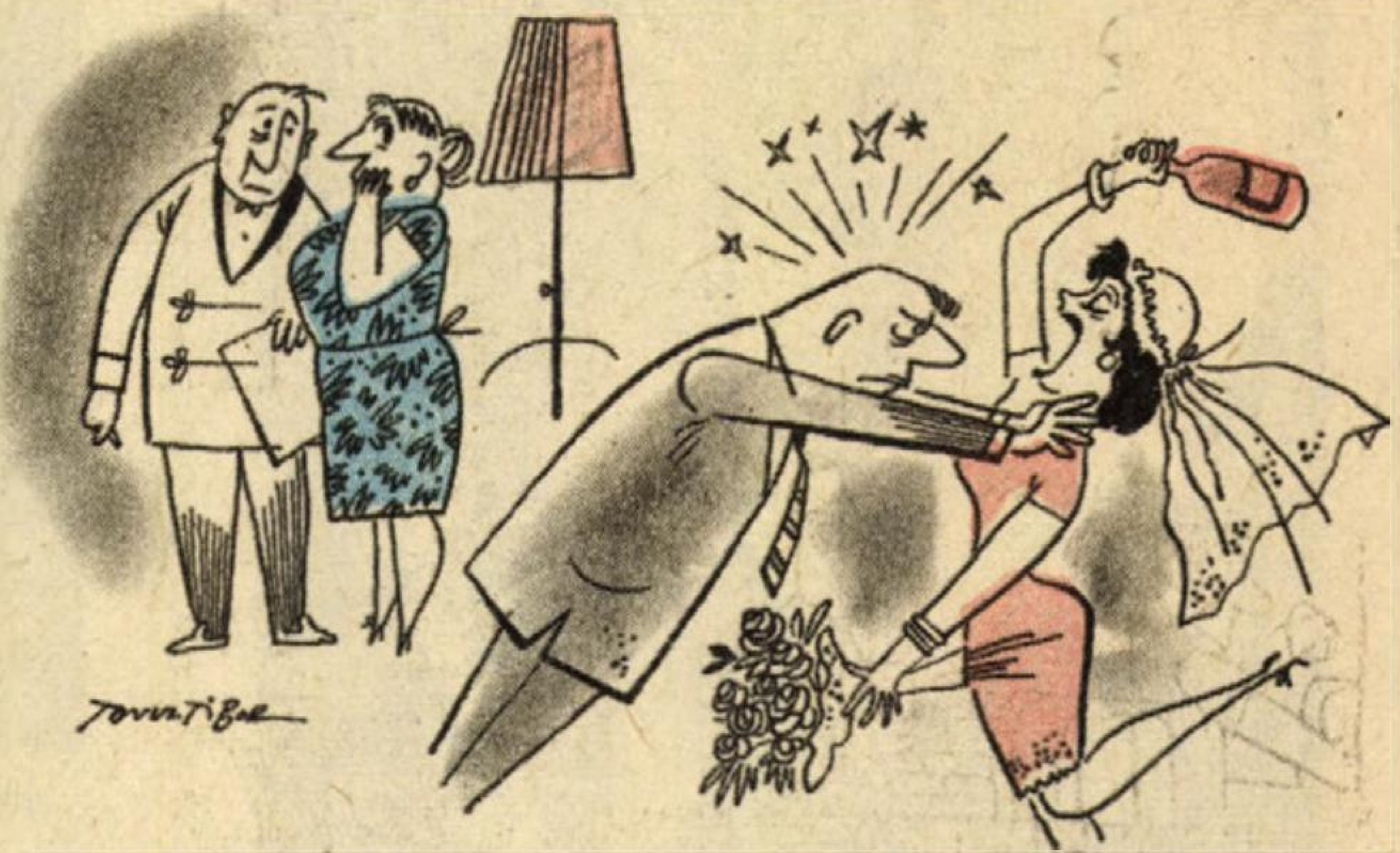
B. Z.

Romantikus kislány

– Adj egy fürtöt emlékbe a hajadból ...

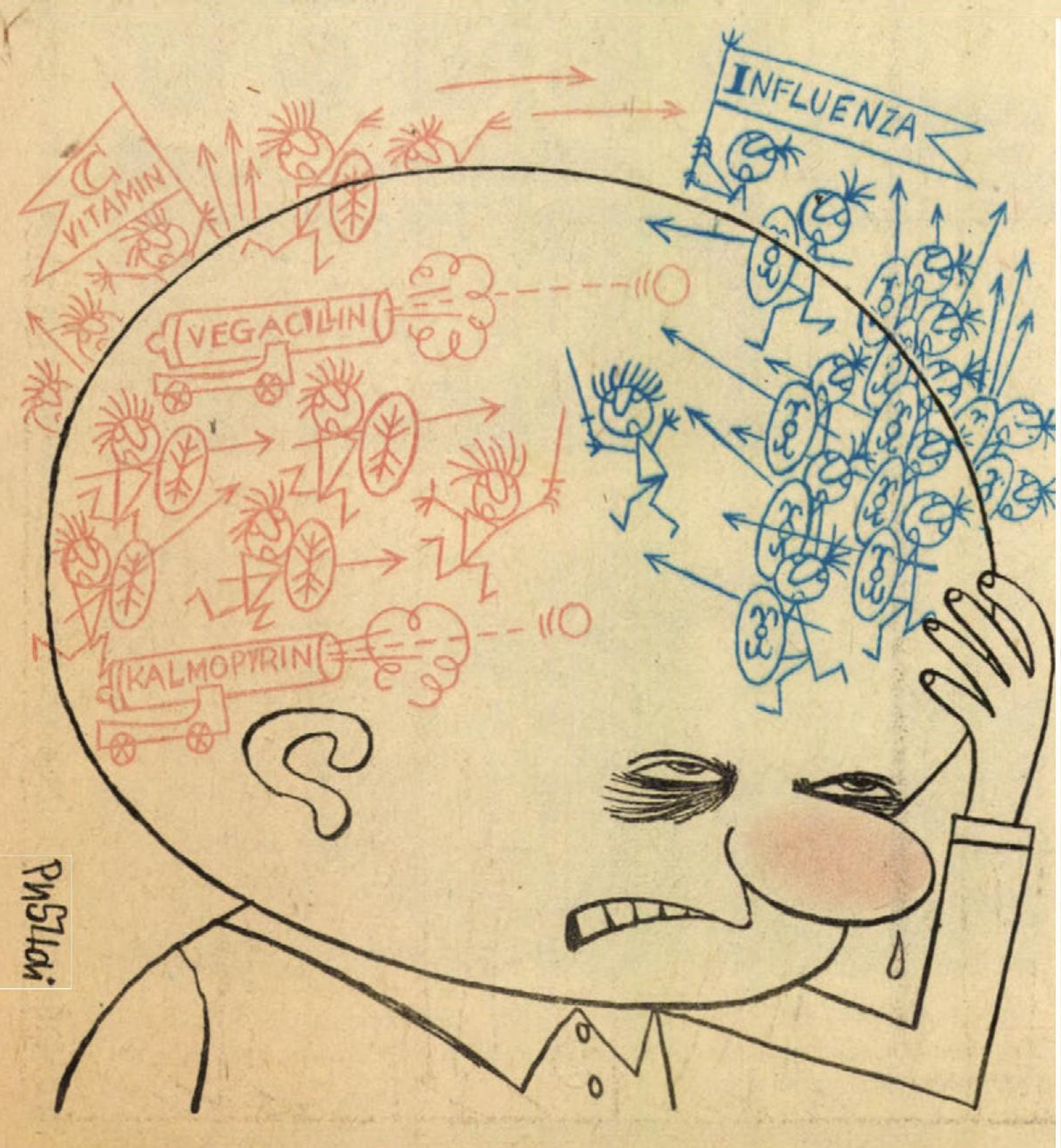
Jól kezdődik

– Arról beszélgetnek, hogy hol töltsék a mézesheteiket ...

Baktériumháború

Pusztai Pál rajza

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

AUTOMATIKUS ÖNKÉNTESSÉG

Van nekünk, vasutasoknak, egy sajátos intézményünk, az úgynevezett *„Önkéntes Támogatási Alap"*. Aki erre az alapra havi fizetésének fél százalékát – *önként* vállalt kötelezettségként – rendszeresen befizeti, sokféle segélyre, szociális juttatásra jogosul.

Az Alap most egy érdekes újítást kíván bevezetni, amint az a novemberi fizetésünkhöz csatolt röplapból kiderül. Ezentúl ugyanis nem annak kell nyilatkozatot adnia, aki az önkéntes társulásban részt akar venni, hanem annak, aki nem akar belépni. Szó szerint idézem: *„Annak a biztosítottnak, aki nem akar az ÖTA-nak tagja lenni, nemleges nyilatkozatot kell aláírni ... Aki nem ír alá nemleges nyilatkozatot, az automatikusan az ÖTA-nak tagja lesz, és a járulékot béréből, illetményéből, ellátásából levonják."*

Egy kicsit furcsán értelmezik az Alap-nál az önkéntességet!

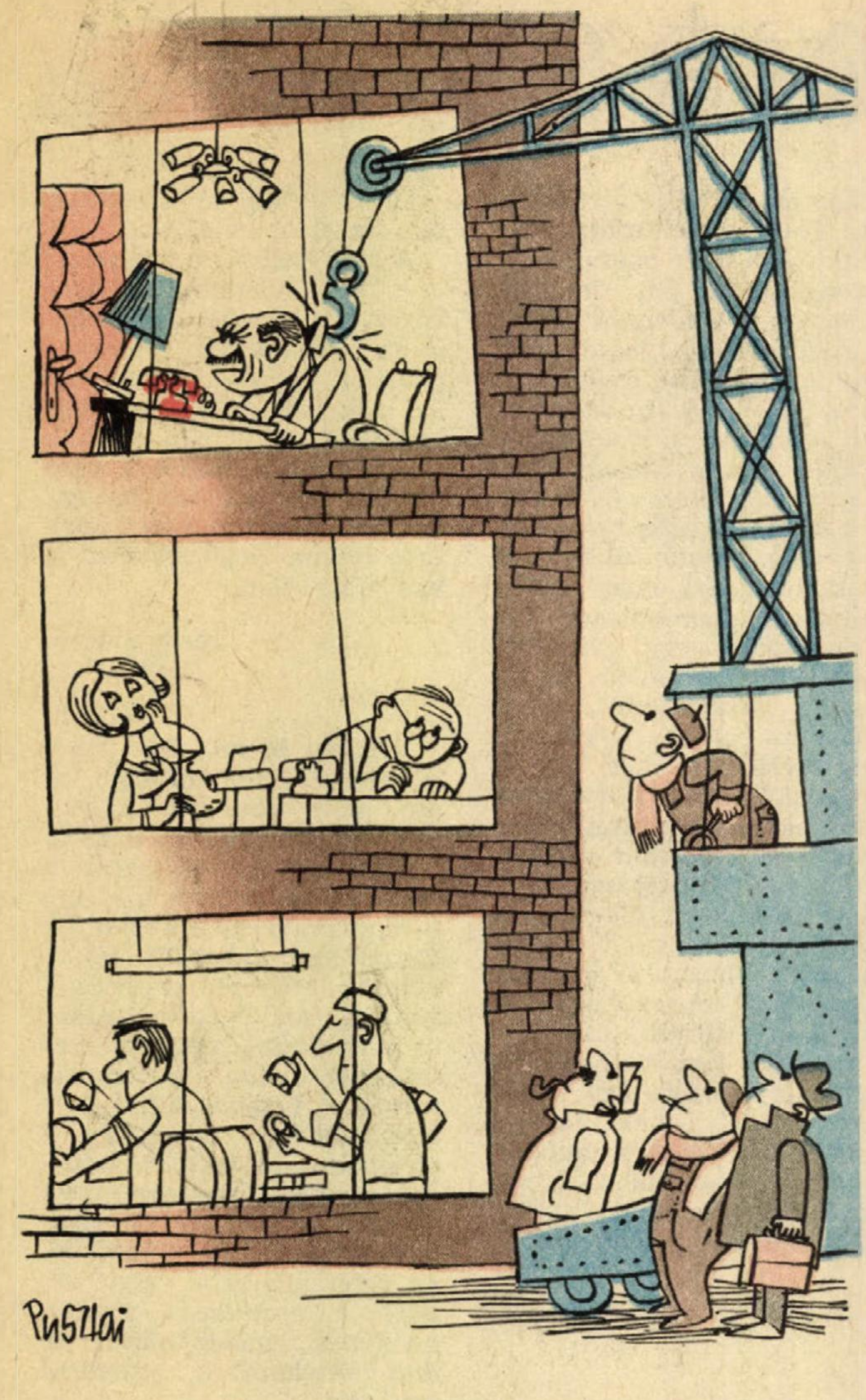

Ez épp olyan, mintha a szerkesztőség a lapban közzétenne egy közleményt, miszerint mindenkinek, aki nem akar előfizetni a Ludas Matyira, egy nemleges nyilatkozatot kell aláírnia, egyébként automatikusan előfizetőnek tekintik, s az évi 52 forintot bevasalják rajta.

Horváth István
Gyöngyös

Darupróba

Pusztai Pál rajza

– Ezt nem tudja elmozdítani . . .

Nagy volt a termés

Várnai György rajza

– Mit csináljunk ennyi krumplival? . . . Eladjuk brikettnek . . .

A Ludas Matyi szerkesztőségének vagy szerkesztőinek címzett kéziratokra és rajzokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A postai válasz nélkül hagyott írások és rajzok megőrzésére nem vállalkozhatunk.

KIBEN BÍZHAT AZ ÚJ KANCELLÁR?

Kiesinger, az új német kancellár, kinevezése után meglátogatta pártjának, a kereszténydemokrata pártnak díszelnökét, a 91 éves Adenauert, és megköszönte neki a támogatását. Egyben tanácsokat kért az egykori kancellártól, akit az ország legravaszabb emberének tartanak.

A sok órás eszmecsere után Kiesinger köszönettel távozott az agg politikustól. Adenauer a küszöbig kísérte a vendégét, és búcsúzóul így szólt hozzá:

— Egyet ne felejtsen el! A párt egyetlen tagjában se bízzék! Egyetlen egyben se!

Kiesinger udvariasan felelte:

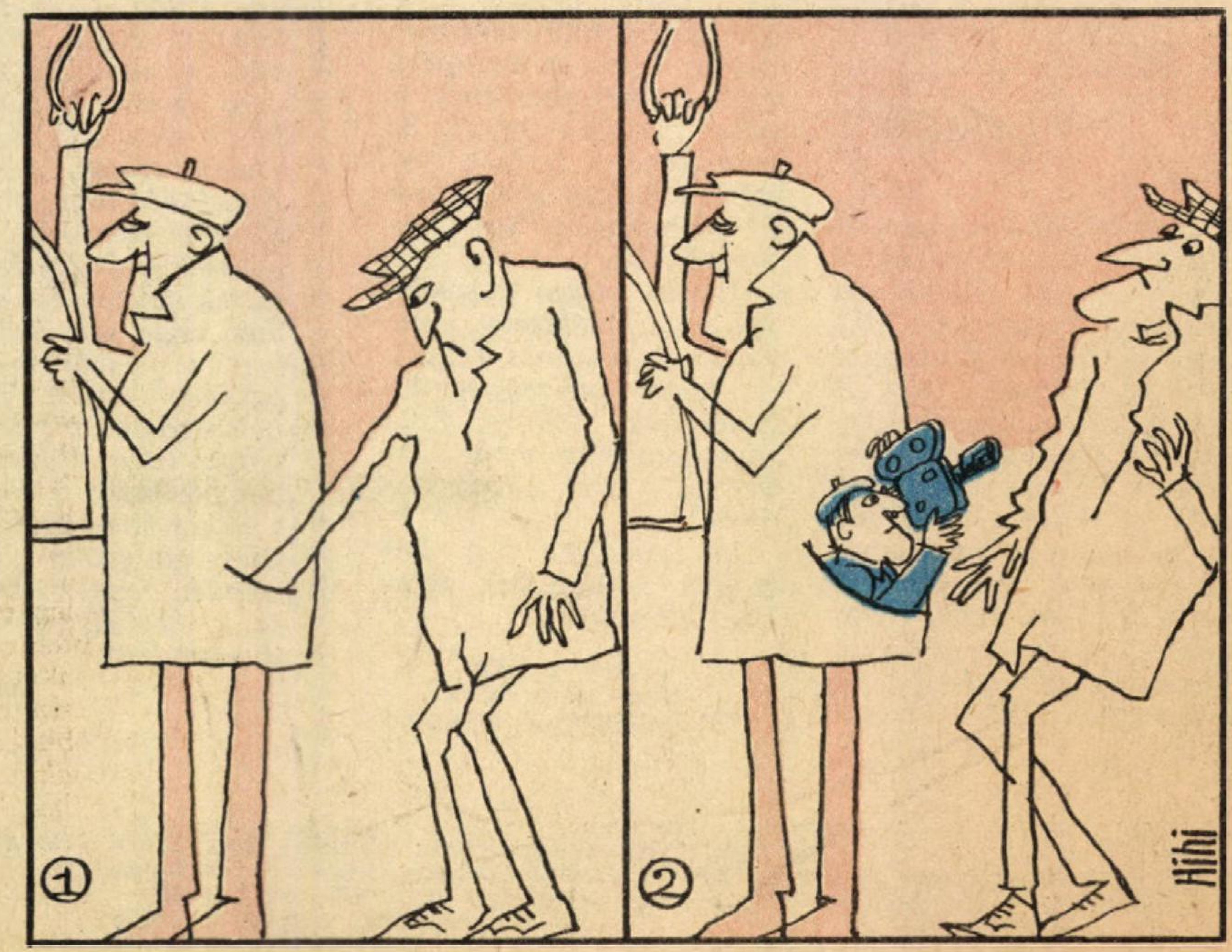
— No de talán önben, elnök úr, megbízhatok . . .

Mire Adenauer felemelte a kezét:

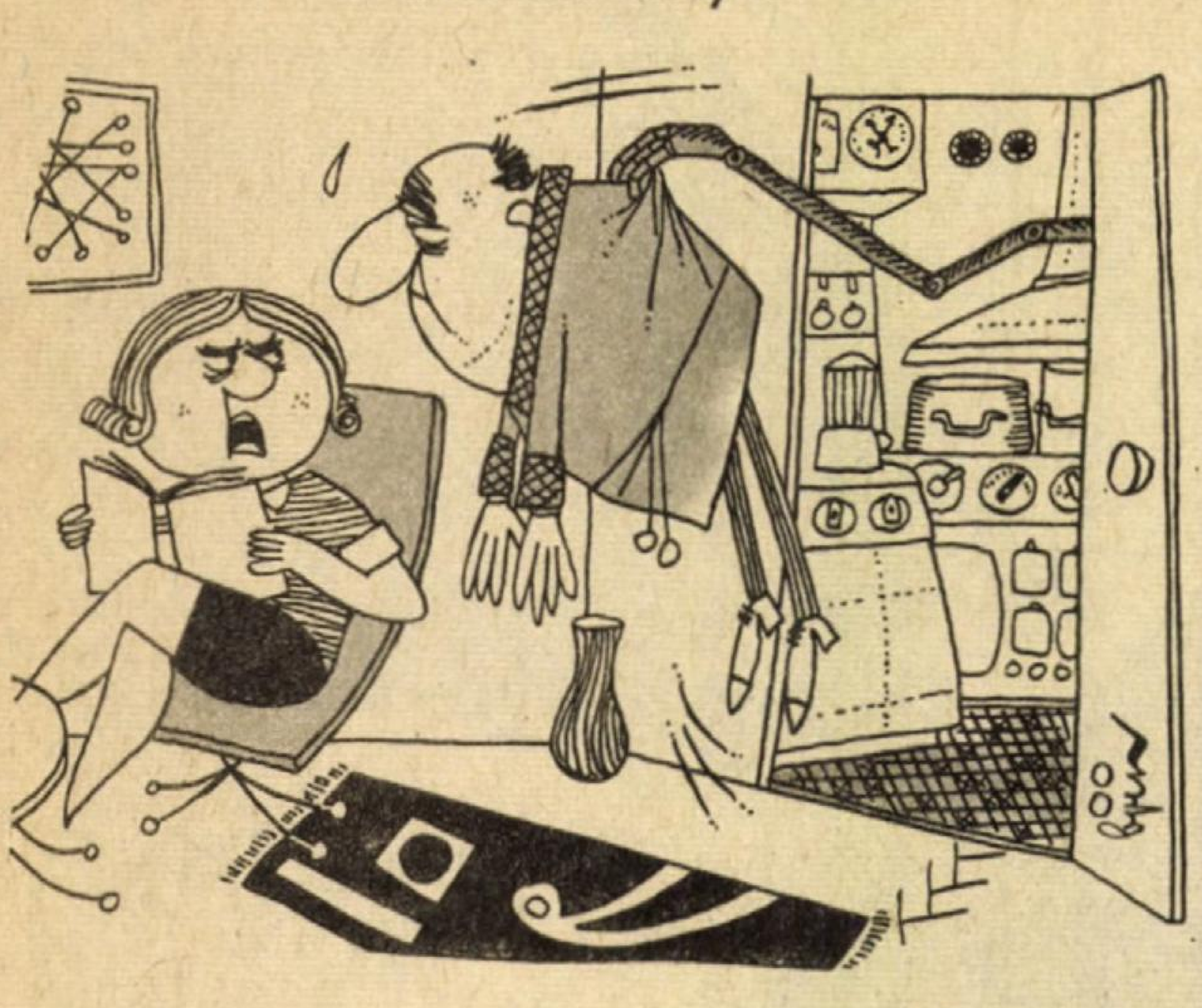
— Az isten őrizze meg önt attól! . . .

Cinéma vérité

Hegedűs István rajza

Automata konyha

– Már megint a fazekak körül lábatlankodtál, édes fiam?!...

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

MEGBÍZÓLEVÉL

Évek óta bérelünk fiókot a XI. Vásárhelyi Pál utcai 112-es postahivatalban. Az ajánlott küldemények átvételére eddig egy könyvecske volt rendszeresítve, ám szeptemberben értesített a posta: a könyvecske megszűnik, s helyette egy átvételre jogosító megbízólevél kell. Csináltunk egyet, aláírtuk, lebélyegeztük, elküldtük a postának.

Egy hét múlva jött a válasz: a mi megbízólevelünk nem jó, küldtek egy űrlapot, kérték, azt töltsük ki, írjuk alá, pecsételjük le, s fizessük be a díját is. (A könyvecske használata díjtalan volt!) A kitöltött űrlapot hamarosan visszaküldtük, s kértük, hogy a megbízólevél „árát" a postafiók bérleti díjával együtt számlázzák. (Gondoltuk, a posta is tisztában van azzal, hogy egy társadalmi szerv semmilyen összeget nem fizethet ki elismervény nélkül.)

A posta ismét válaszolt: a megbízólevél díját külön kell befizetni, annak ellenértékeként bélyeget ragasztanak rá. Erre már szó nélkül befizettünk 10 forintot.

Egy hét múlva újabb levelet kaptunk: felettes szerveinkkel igazoltassuk a megbízólevélen szereplő aláírás jogosságát, valódiságát! Ekkor beleuntunk a „játékba" – s felmondtuk a fiókbérletet.

Ám a posta még mindig nem unta, s most már közvetlenül felettes szervünkhöz fordult levélben, onnan kérte az igazolást. Felettes szervünk meg is adta a kívánt papírt, de arra nekünk is még egyszer rá kellett helyeznünk az aláírásunkat és a bélyegzőnket.

Ezután végre megkaptuk a megbízólevelet, amelyen ugyan nincs rajta a 10 forint befizetését dokumentáló bélyeg, rajta van viszont az, hogy „Érvényes: 1966. december 31-ig."

Jaj nekünk! Két hét múlva kezdhetünk mindent elölről!

Lázár Árpád
klubvezető elnök
MHS Gagarin Repülőklub

Kedves Ludas!

Kaptam egy levelet Budapest Főváros Elektromos Művcitől. Azt írják benne, hogy aszongya: *„... az ingatlan villamos berendezését ellátó, közcélú kisfeszültségű (380/220 V-os) hálózatunk nullázásos (NU), ill. nullavezetővel egyesített földelőhálózat (NEFH) érintésvédelem alkalmazásánál előírt feltételeknek belátható időn belül nem felel meg."* Ezután részletesen kioktatnak arra, hogy milyen *„névleges áramerősségű kismegszakítót vagy gyorskioldású olvadóbiztosító betétet szabad alkalmazni".* Majd tudtomra adják, hogy *„az Érintésvédelmi Rendszabály azt tűzi ki célul, hogy egyetlen fémesen összefüggő nullavezetővel egyesített földelőhálózat (NEFH) létesüljön, ez azonban csak fokozatosan valósítható meg..."* Végül megírják, hogy a levélben foglaltakat köteles vagyok az ingatlan bérlőivel közölni.

De hogy közölhetném, könyörgöm, amikor egy szavát sem értem? Lehet, hogy a szakmabelieknek ez tökéletesen érthető, de nekünk, egyszerű fogyasztóknak, ez nagyon elektromosul van írva!

Dr. B. L.-né
Pesterzsébet

Érdeklődéssel olvastam a Ludasban annak a kazincbarcikai olvasónak a panaszát, akitől a posta nem fogadta el a két egymásba rakott kosarat, mondván: azt két külön csomagként kell feladni. Hadd mondjak el erre egy ellenpéldát!

A gyomai vasútállomáson fel akartam adni két üres bőröndöt személypoggyászként. A málházó üres göngyölegnek titulálta mindkettőt, s közölte, csak akkor veheti fel, ha teszek valamit beléjük. Mivel még tégla sem volt a közelben, a feladat megoldhatatlannak látszott. Végül is a málházónak jutott eszébe a fényes ötlet: tegyem a kisebbik bőröndöt a nagyobbikba, s akkor már egyik sem lesz üres göngyöleg. Így aztán minden rendeződött, a MÁV és a Szabályzatok nagyobb dicsőségére!

Bálint Ibolya
Szeged

Egy külföldi lapban olvastam az alábbi viccet:

A bíró faggatja a vádlottat:

– Önt délután kettőkor látták az „Ázott Testvérek" italozóban, délután négykor pedig az „Arany Serleg"-ben. De mit csinált az intervallumban?

– Szavamra mondom, bíró úr, én oda be sem tértem. Sőt, azt sem tudtam, hogy Intervallum nevű kocsma is van a városban!

Török Kálmán
Barcs

A Ludas Matyi „Tóni bácsi az önkiszolgáló boltban" című rajzsorozatához szeretnénk néhány reflexiót fűzni.

Egyik-másik önkiszolgáló boltunkban valóban még ma is tapasztalni lehet a vásárlók árgusszemű figyelését, annak ellenére, hogy rég mögöttünk vannak azok az idők, amikor az ilyen boltok még hatalmas tükrökkel voltak felszerelve, s már a berendezésükkel is inteni akarták a vásárlót a társadalmi tulajdon tiszteletben tartására. Ma már nincs olyan bolt, amelyikben kémlelő ablak lenne az irodából az üzlethelyiségbe, vagy dobogó a boltvezető részére, amelynek magaslatáról az árut áttekintheti, szemmel tarthatja.

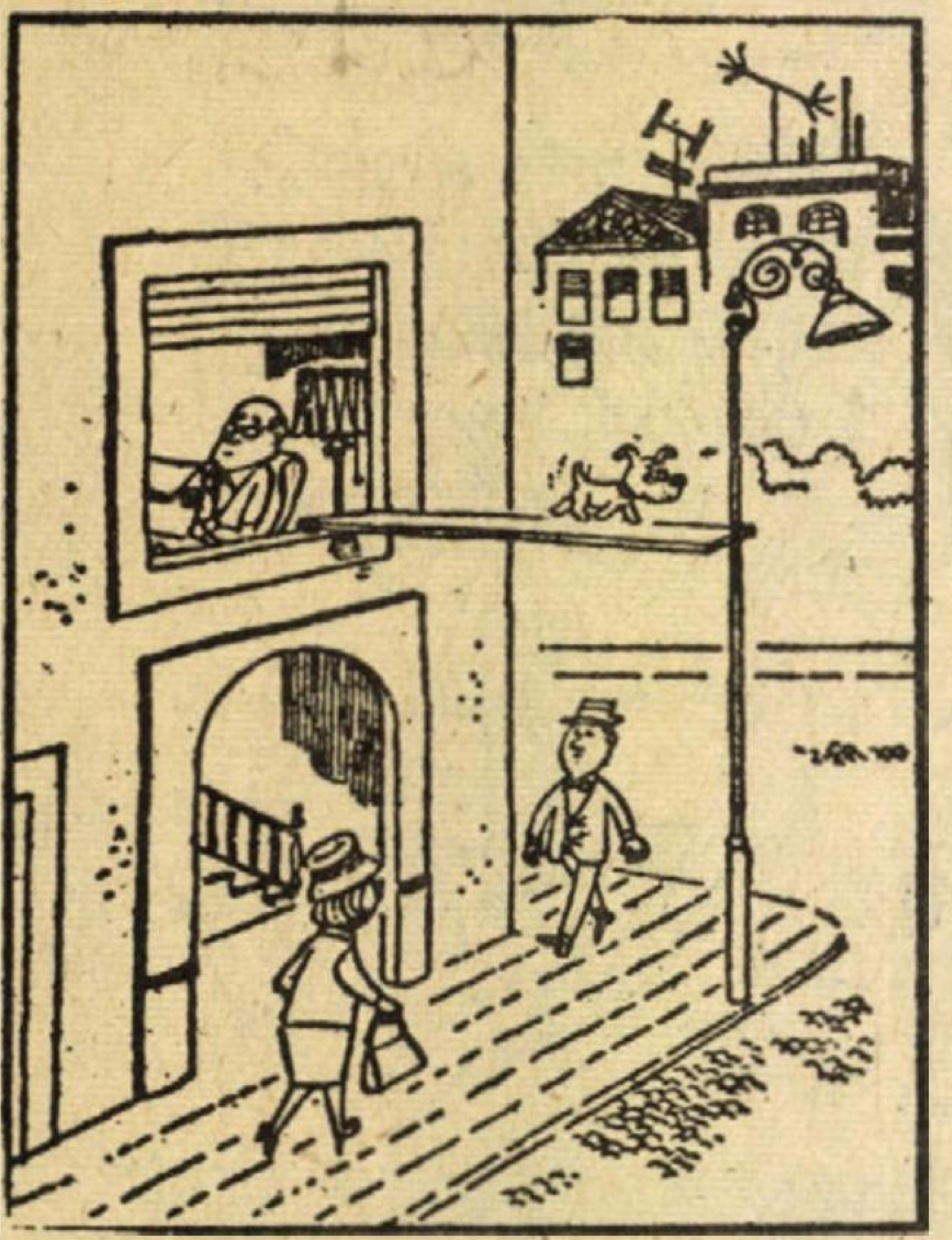
A gyanúsító szemmeltartás ostorozásának már egész „irodalma" van, azon a hivatalos jellegű utasításhalmazon kívül, amit az illetékes irányító szervek intéznek a boltok dolgozóihoz. Ám ennek a „szakirodalomnak" van egy kis szépséghibája, mégpedig az, hogy – egyoldalú. A boltos ugyanis társadalmi tulajdont véd, s a gyakorlat, sajnos, még ma is sokszor bizonyítja, hogy erre milyen nagy szükség van!

Meg vagyunk győződve arról, hogy a boltosoknak a társadalmi tulajdont sokkal tapintatosabban kellene őrizni. Ugyanakkor a Ludas Matyit és olvasóit szeretnénk megnyerni fegyvertársnak a bolti tolvajok elleni küzdelemben is!

Somlai László igazgató
Budapesti Városi Tanács VB
Élelmiszerkiskereskedelmi
Igazgatósága

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat – Felelős kiadó: Csollány Ferenc – Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14.
Tel.: 335–718. – Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343–100. *142–220 – 66.2559 – Kossuth Nyomda, Budapest
Árusítja a Magyar Posta
INDEX: 25504

Kényelmes kutyabarát

(A FÜLES most megjelent 1967-es évkönyvéből)

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

EGY KISGYERMEK PANASZAI

Egyéves vagyok, így szükségem van még bizonyos bébiholmikra. Többek között a Palma gyártmányú kis nadrágocskára, amelyet az egész városban nem lehet kapni. Anyukám és apukám hiába járja hónapok óta az illatszerboltokat, mindenhol azt a választ kapja, hogy sajnos, nem szállítottak. Nem is ragaszkodnék annyira a Palmához, ha volna jobb. Van ugyan a kereskedelemben úgynevezett gombolós kis nadrág (bár ne volna), azt azonban még kombinált fogóval sem tudja anyukám összekapcsolni, arról nem is beszélve — illetve gőgicsélve —, hogy rövid használat után használhatatlanná válik.

Kérem az illetékes bácsikat vagy néniket, hogy gondoljanak egy 10 kilós kis babára, és üzenjék meg, hol kaphatok Palma kis nadrágot?

Pánczél Mónika
Bp., XIII., Váci út 12.

Ideges utas

– Nem tud vigyázni? Miért lép a lábamra alá?!

MEGKÉRDEZTÜK MUNKATÁRSAINKAT:

Mihez van tehetségük?

Mindig ahhoz van tehetségem, amihez státuszom...

D. F.

Az űrrepüléshez, de nincs protekcióm.

F. Gy.

Ellenségeim szerint semmihez, barátaim szerint mindenhez. Mindnyájuknak igazuk van.

G. Sz.

Ha jó formában vagyok, minden külső segítség nélkül mozgatni tudom a bal fülemet.

K. A.

Ellentétben a kollégákkal, nekem a humorhoz van tehetségem.

M. Gy.

A feleségem azt mondja, hogy utolérhetetlen tehetséggel tudom leenni a ruhámat.

P. L.

Miért kérdik? Átszervezés lesz?

R. B.

A mágiához. A fizetés füstté és köddé változik a kezeim között.

S. P.

Tolsztoj szerint két nagy emberi érzés van: a jól elvégzett munka tudata és a semmittevés. Úgy gondolom, hogy az utóbbihoz különös tehetséggel rendelkezem.

S. A.

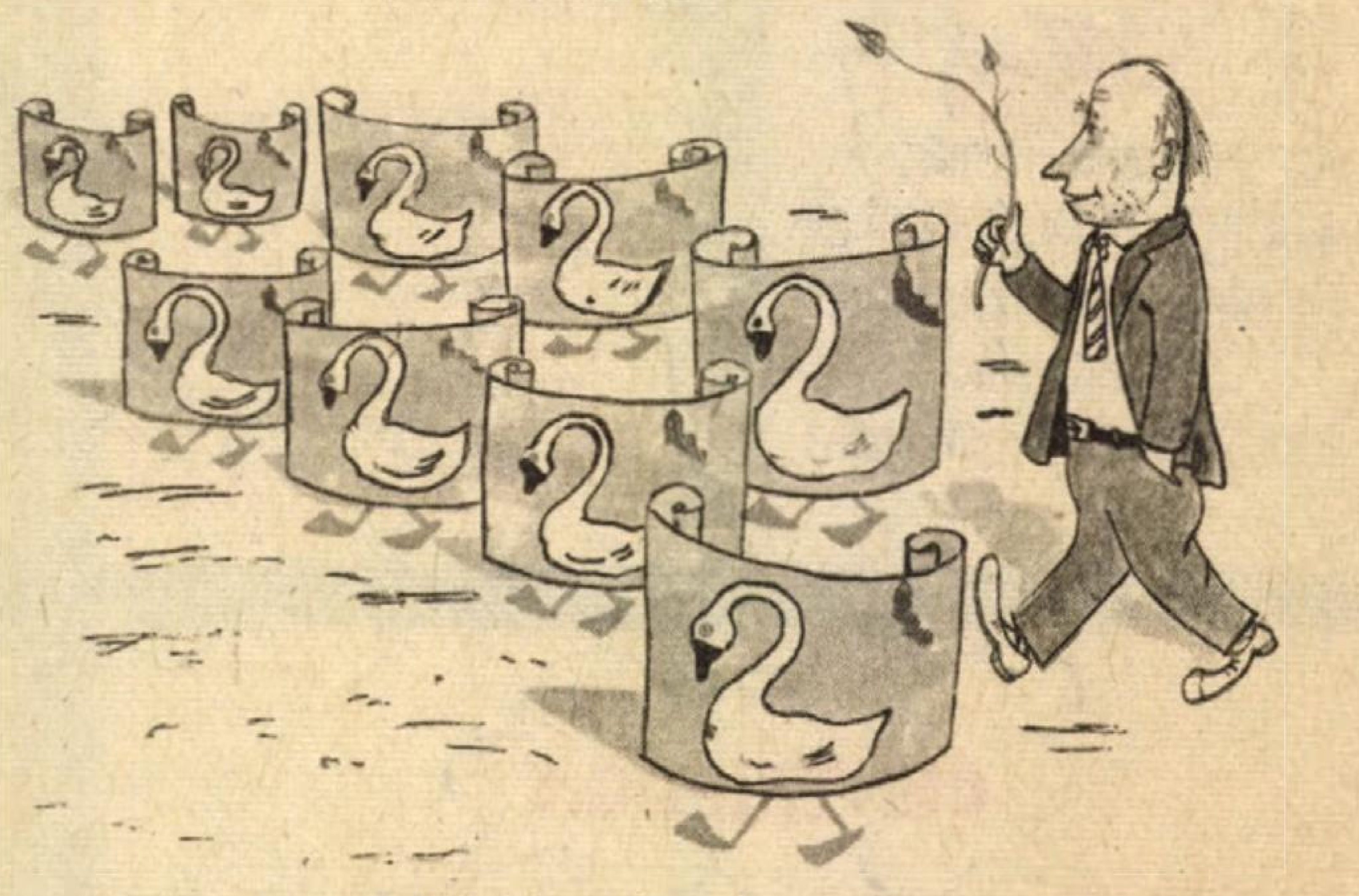
Tehetséget érzek a zenéhez, festészethez, szobrászathoz, artistaművészethez, futballhoz, sakkhoz, színészethez, dalénekléshez, akrobatikus tánchoz, népművészeti fafaragáshoz, szőnyegszövéshez, formatervezéshez, állathangutánzáshoz, célbalövéshez, szakácsművészethez, gyógytornához, tojásfestéshez, zongorahangoláshoz,

(folyt. köv.)

(t.)

import humor

A GICCSFESTŐ

– Indulás a piacra!

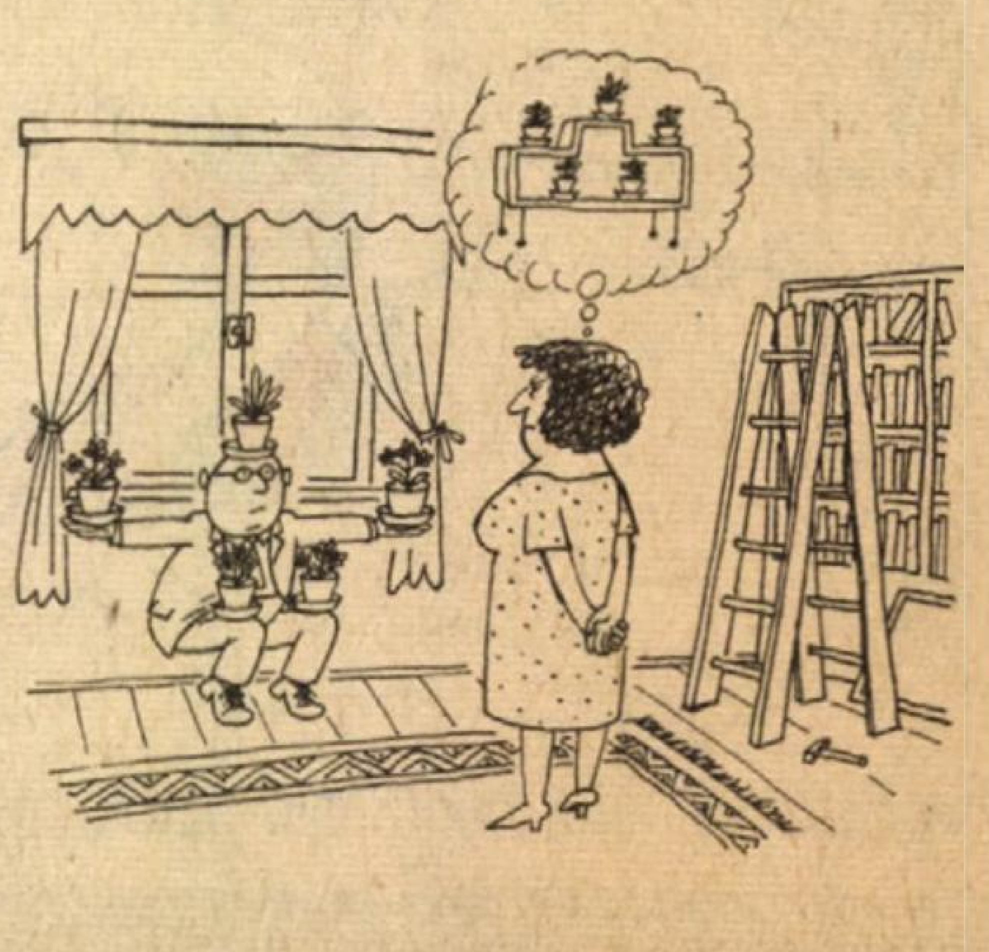
(„Krokodil", Moszkva)

RACIONALIZÁLÁS

(„Eulenspiegel", Berlin)

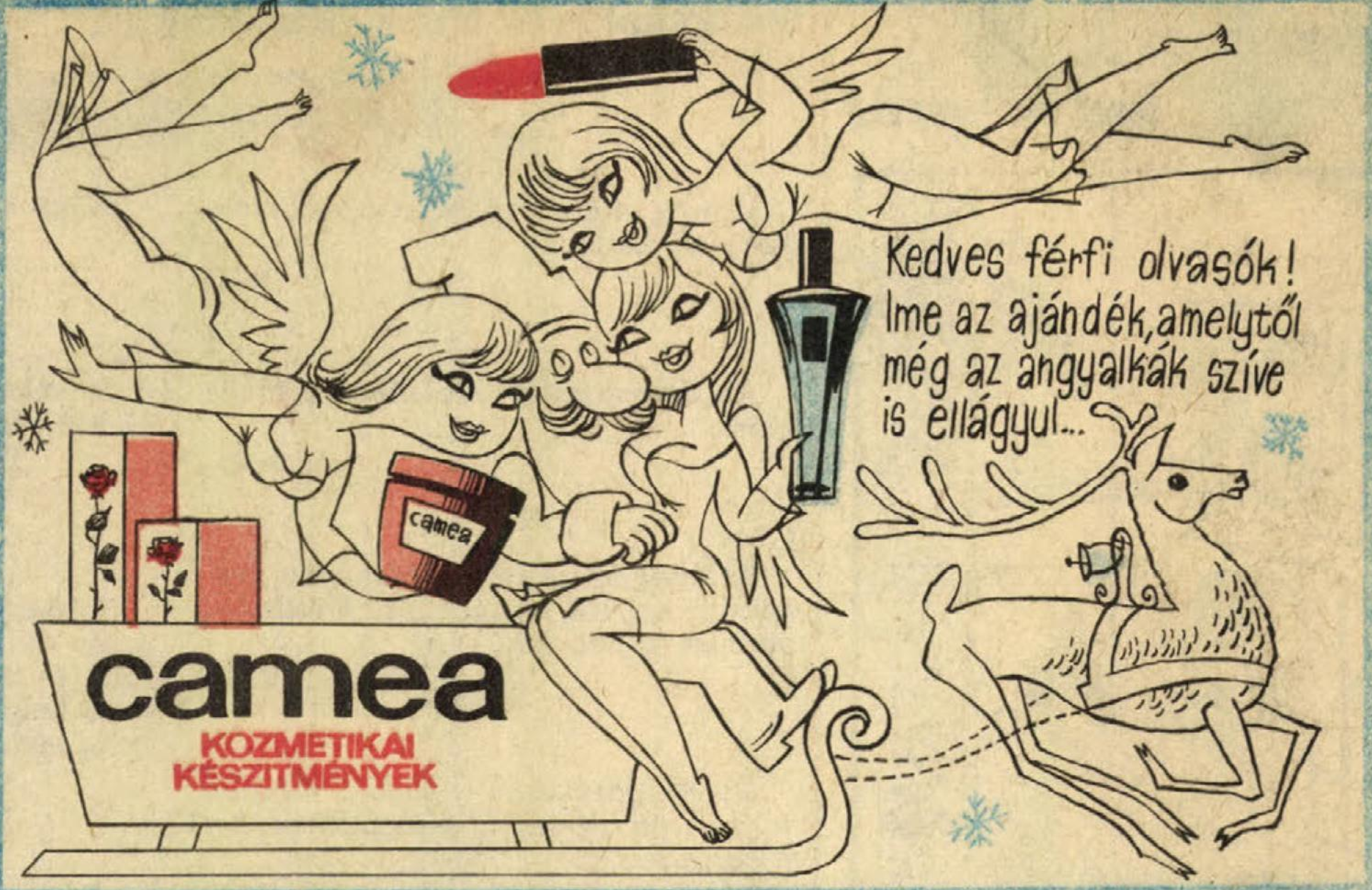
LAKÁSTERVEZÉS

(„Dikobraz", Prága)

ARANYOS VAGY
HOGY KÖNYVET VETTÉL
KARÁCSONYRA!
ÁLLAMI KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT

Kedves férfi olvasók!
Íme az ajándék, amelytől
még az angyalkák szíve
is ellágyul...
camea
camea
KOZMETIKAI
KÉSZITMÉNYEK

-Ez az én ajándékom
ÉLET BIZTOSÍTÁS
-Az én ajándékomat
a gólya hozza január 1-én
és akkor pályázhatunk
a Biztosító
20.000 forintos kötvényére

Egy szép óra
kellemes meglepetés
18 köves VOSZTOK
férfi karóra
620,– – 700,– Ft-ig
15 köves JUNOSZT
sport karóra
270,– – 285,– Ft-ig
Kapható az Óra- és Ékszerkereskedelmi Vállalat boltjaiban.

Régen a betlehemesek,
ma a TELEVIZIÓ
visz kellemes
karácsonyt
minden otthonba

Biztosan talál
szép
ajándék-
tárgyat
az
ÓRA- ÉS ÉKSZER-
BOLTOKBAN

CENTRIFUGA
-Rájöttetek már, hogy mit szeretnék karácsonyra?!

bizsuval
máris jólöltözött
Karácsonyra
szerezzen örömet!
Különféle
tekla gyöngysorok
24,– – 90,– Ft-ig
tekla klipsz
8,40 – 25,– Ft-ig
strassz collier
90,– – 150,– Ft-ig
strassz tű
30,– – 90,– Ft-ig
strassz klipsz
25,– – 40,– Ft-ig
Kapható az Óra- és Ékszerkereskedelmi Vállalat boltjaiban

még
nem
késő
MÉG MEGVEHETI
KARÁCSONYI
KÖNYVEIT
AZ ÁLLAMI KÖNYVTERJESZTŐ
VÁLLALAT ÜZLETEIBEN